

فهرست

ترجمة فعل

قسمت ۱: کادرهای آموزشی	۶
قسمت ۲: تمارین کتاب درسی	۲۱
قسمت ۳: سوالات امتحانی ترکیبی	۲۶

ترجمه و درک مطلب

درس اول	
بسته ۱: متن درس	۳۵
بسته ۲: إعلموا	۳۳
بسته ۳: تمارین	۳۸
درس دوم	
بسته ۱: متن درس	۴۴
بسته ۲: إعلموا	۵۱
بسته ۳: تمارین	۵۴
درس سوم	
بسته ۱: متن درس	۶۰
بسته ۲: إعلموا	۶۷
بسته ۳: تمارین	۷۰
درس چهارم	
بسته ۱: متن درس	۷۴
بسته ۲: إعلموا	۸۲
بسته ۳: تمارین	۸۴
درس پنجم	
بسته ۱: متن درس	۹۲
بسته ۲: إعلموا	۹۴
بسته ۳: تمارین	۹۶

واژگان

درس اول	
بسته ۱: معنی کلمات	۱۰۰
بسته ۲, ۳: کلمات مترادف و متضاد	۱۰۵
بسته ۴: جمع مکسر	۱۰۸
بسته ۵: انواع اسم	۱۰۹
درس دوم	
بسته ۱: معنی کلمات	۱۱۱
بسته ۲, ۳: کلمات مترادف و متضاد	۱۱۷
بسته ۴: جمع مکسر	۱۱۹
بسته ۵: انواع اسم	۱۲۱
درس سوم	
بسته ۱: معنی کلمات	۱۲۳
بسته ۲, ۳: کلمات مترادف و متضاد	۱۲۹
بسته ۴: جمع مکسر	۱۳۱
بسته ۵: انواع اسم	۱۳۳
درس چهارم	
بسته ۱: معنی کلمات	۱۳۵
بسته ۲, ۳: کلمات مترادف و متضاد	۱۴۲
بسته ۴: جمع مکسر	۱۴۴
بسته ۵: انواع اسم	۱۴۶
درس پنجم	
بسته ۱: معنی کلمات	۱۴۸
بسته ۲, ۳: کلمات مترادف و متضاد	۱۵۲
بسته ۴: جمع مکسر	۱۵۴
بسته ۵: انواع اسم	۱۵۶

تحلیل صرفی و اعراب

۲/۲۵

۱۹۴	قسمت ۱: تحلیل صرفی
۱۹۹	قسمت ۲: محل اعرابی
۲۰۴	قسمت ۳: سوالات درس به درس

پاسخ نامه تشریحی

۲۲۰	بخش ۱: ترجمه فعل
۲۲۱	بخش ۲: ترجمه و درک مطلب
۲۳۴	بخش ۳: واژگان
۲۵۵	بخش ۴: قواعد
۲۶۳	بخش ۵: تحلیل صرفی و محل اعرابی

امتحان نهایی

۲۷۲	آزمون ۱: شهریور ماه ۱۴۰۰
۲۷۴	آزمون ۲: دی ماه ۱۴۰۰
۲۷۶	آزمون ۳: خرداد ماه ۱۴۰۱
۲۷۸	آزمون ۴: شهریور ماه ۱۴۰۱
۲۸۰	آزمون ۵: دی ماه ۱۴۰۱
۲۸۲	پاسخ نامه تشریحی آزمون ۱ تا ۵

قواعد

۴
۱/۷۵

درس اول	
۱۶۰	بسته ۱: حروف مشبّهة بالفعل
۱۶۷	بسته ۲: (لا)ی نفی جنس
درس دوم	
۱۷۱	بسته ۱: حال (قید حالت)
۱۷۵	بسته ۲: نکات ترجمه
درس سوم	
۱۷۷	بسته ۱: ادات استثناء
۱۸۰	بسته ۲: نکات ترجمه
درس چهارم	
۱۸۳	بسته ۱: مفعول مطلق تأکیدی و نوعی
۱۸۶	بسته ۲: نکات ترجمه
درس پنجم	
۱۸۸	بسته ۱: منادا

شب امتحان

نوبت دوم

نوبت اول

بخش ۱	بخش ۲	بخش ۳	بخش ۴	بخش ۵
نمره ۲	نمره ۱۰	نمره ۴	نمره ۱/۷۵	نمره ۲/۲۵

ترجمه فعل

قسمت

کادرهای آموزشی

همان‌طور که می‌دانید در بخش بودجه‌بندی امتحانات نهایی عربی شما عزیزان، دو نمره به بخش ترجمهٔ انواع فعل اختصاص یافته است؛ بنابراین باید با انواع آن و ترجمه هریک آشنا شوید. در این قسمت همهٔ نکات مربوط به ترجمهٔ فعل را در ۱۵ کادر همراه با سؤالات امتحانی آورده‌ایم.

ایستگاه سؤال

ترجم الأفعال التالية:

۱. قَرَّرَ المزارعُ التَّخْلُصَ مِنْهَا. (دی ۱۴۰۰)
 ۲. جَلَسَ (نشست) ← هي جَلَسَتْ هُنَاكَ. (خرداد ۱۴۰۰)
 ۳. فَأَنْزَعَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. (شهریور ۹۹ - دی ۹۹)
 ۴. سَاعَدَ (کمک کرد) ← أنا سَاعَدْتُ. (شهریور ۹۹)
 ۵. وَلَكِنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَرَفَهَا. (خرداد ۹۹)
 ۶. «... مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ» (خرداد ۹۹)
 ۷. أَمَرَ أَنْوَشِرُونَ أَنْ يُعْطَى لِلْفَلَّاحِ أَلْفَ دِينَارٍ. (دی ۹۸)
 ۸. لَاحِظًا أَنَّ مَجْمُوعَةً مِنْ فِئْرَانِ الْحَقْلِ نَهَجُمُ عَلَى الْخَصْرَواتِ. (دی خارج ۱۴۰۰)
 ۹. فَأَخَذُوهَا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ. (دی خارج ۹۹ - دی خارج ۱۴۰۰)
 ۱۰. اِغْتَدَرَ (پوزش خواست) ← اِغْتَدَرْنَا. (دی خارج ۹۹)
 ۱۱. كَاتَبَ (نامه‌نگاری کرد) ← كَاتَبُوا. (دی خارج ۹۹)
 ۱۲. قَطَعَ (برید) ← قَطَعَ يَدَهُ. (شهریور خارج ۹۸)
- #### إنتخب الصحيح:
۱۳. أَخَذَ الرَّجُلُ يَدَ بَنِيهِ وَ قَبَّلَهَا وَ هَا عِنْدَهُ. (اردیبهشت ۱۴۰۲)
 - (۱) جَلَسَ
 - (۲) أَجَلَسَ
 - (۳) أَجَلَسَتْ
 - (۴) جَالَسَ
 ۱۴. الرُّمْلَاءُ فِي صَالَةِ الإِمْتِحَانِ. (شهریور ۱۴۰۱)
 - (۱) حَصَرَ
 - (۲) حَصَّرَنَ
 - (۳) حَصَّرُوا
 ۱۵. قَدْ الْمُؤْمِنَاتُ رَبَّهُنَّ. (خرداد ۱۴۰۱)
 - (۱) ذَكَرَتْ
 - (۲) ذَكَرَ
 - (۳) ذَكَرَنَ
 ۱۶. جَمِيعُ الطُّلَابِ فِي صَالَةِ الإِمْتِحَانِ إِلاَّ جَوَادًا. (شهریور ۱۴۰۰)
 - (۱) حَصَرَ
 - (۲) حَصَّرَتْ
 - (۳) حَصَّرُوا
 ۱۷. الأَلْعَبُونَ الأِيرَانِيِّونَ مِنَ المُسَابَقَةِ مُبْتَسِمِينَ. (خرداد ۱۴۰۰)
 - (۱) رَجَعُوا
 - (۲) رَجَعَ
 - (۳) رَجَعْتُمْ
 ۱۸. العُلَمَاءُ عَلَى جَوَائِزِ نوبَلٍ فِي مَجَالَاتِ الكِيمِيَاءِ. (دی ۹۹)
 - (۱) حَصَلَتْ
 - (۲) حَصَلُوا
 - (۳) حَصَلَا

ماضي ساده

• فعلی است که بر انجام دادن کاری یا روی دادن حالتی در زمان گذشته دلالت می‌کند.

◀ کَتَبَ (نوشت)، رَجَعُوا (بازگشتند) و ...

• برای تشخیص فعل ماضی و شناخت آسان آن بهتر است به شناسه‌هایی که در آخر فعل می‌آید توجه کنید تا با شناخت آن‌ها فعل را در صیغه مناسب خود، ترجمه کنید، بنابراین به جدول زیر خوب دقت کنید.

فعل ماضی	شناسه	ضمیر	ترجمه
جَلَسْتُ	تُ	أنا (من)	نشستم
جَلَسْتَ	تَ	أنتَ (تو)	نشستی
جَلَسْتِ	تِ	أنتِ (تو)	
جَلَسْنَا	نا	نحنُ (ما)	نشستیم
جَلَسْتُمَا	تُما	أنتُما (شما)	نشستید
جَلَسْتُمْ	تُم	أنتُم (شما)	
جَلَسْتُنَّ	تُنَّ	أنتُنَّ (شما)	
جَلَسَا	ا	هُما	نشستند
جَلَسْتَا	ا	هُما	
جَلَسُوا	و	هُم	
جَلَسْنَ	نَ	هُنَّ	

◀ برای ضمیر «هُوَ: او» فعل ماضی بدون شناسه (جَلَسَ: نشست) و برای ضمیر «هي: او» حرف «ت» نشانهٔ مؤنث بودن فعل است. (جَلَسَتْ: نشست)

۱۹. گزینه «۱»: «وَقَفُوا» (المُهَنْدِسُونَ) جمع مذکر است و فعل نیز در همین صیغه می‌آید. ← ترجمه عبارت: مهندسان در کارخانه با لبخند ایستادند.
۲۰. گزینه «۲»: «تَخَلَّصْتُ» («إِنِّي») بر متکلم وحده دلالت دارد؛ بنابراین فعل پس از آن در همین صیغه می‌آید. ← ترجمه عبارت: به درستی که من با کشتن بسیاری از آن جغدها رها شدم.
۲۱. گزینه «۳»: «نَجَحْتُ» (فعل غایب اول جمله مفرد می‌آید و «الطَّالِبَات» مؤنث است؛ بنابراین فعل مفرد مؤنث می‌آید). ← ترجمه عبارت: دانش‌آموزان در امتحان موفق شدند.
۲۲. گزینه «۲»: با توجه به «نَحْنُ» فعل ماضی «نَزَّلْنَا» صحیح است. ← ترجمه عبارت: به درستی که ما قرآن را بر تو قطعاً نازل کردیم.

۱۹. المُهَنْدِسُونَ فِي الْمَصْنَعِ مُتَبَسِّمِينَ. (شهریور ۹۸)
 ۱) وَقَفُوا ۲) وَقَفْنَ ۳) وَقَفْنَا
۲۰. إِنِّي مِنَ الْبُومَاتِ بِقَتْلِ الْكَثِيرِ مِنْهَا. (دی ۹۷)
 ۱) تَخَلَّصْتُ ۲) تَخَلَّصْتُ ۳) تَخَلَّصْتِ
۲۱. الطَّالِبَاتُ فِي الْإِمْتِحَانِ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۱) نَجَحَ ۲) نَجَحْنَ ۳) نَجَحَتْ
۲۲. إِنَّا نَحْنُ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا. (دی خارج ۹۹)
 ۱) نَزَّلْتُ ۲) نَزَّلْنَا ۳) نَزَّلُوا

پاسخ سؤالات

- تصمیم گرفت («فَرَزَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- نشست («جَلَسْتُ») فعل ماضی صیغه مفرد مؤنث غایب است.
- ناراحت شد («انْتَزَعَجَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- من کمک کردم («سَاعَدْتُ») فعل ماضی صیغه متکلم وحده است.
- شناخت («عَرَفَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- آفرید («خَلَقَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- دستور داد («أَمَرَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- دید («لَاخَظَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- گرفتند («أَخَذُوا») فعل ماضی صیغه جمع مذکر غایب است.
- پوزش خواستیم («اعْتَذَرْنَا») فعل ماضی صیغه متکلم مع الغیر است.
- نامه‌نگاری کردند («كَاتَبُوا») فعل ماضی صیغه جمع مذکر غایب است.
- برید («قَطَعَ») فعل ماضی صیغه مفرد مذکر غایب است.
- گزینه «۲»: «أَجْلَسَ» («الرَّجُلُ») مفرد مذکر است و فعل نیز در همین صیغه مناسب جای خالی است. ← ترجمه عبارت: مرد دست دخترش را گرفت و او را بوسید و او را نزد خود نشانید (نشانند).
- دقت کنین دو فعل «جَلَسَ: نشست» و «جَالَسَ: هم‌نشینی کرد» از نظر معنایی مناسب نیستن.
- گزینه «۳»: «حَضَرُوا» («الرَّمَلَاءُ») جمع مذکر است و فعل در وسط عبارت مطابق با آن جمع مذکر می‌آید. ← ترجمه عبارت: هم‌کلاسی‌ها در سالن امتحان حاضر شدند.
- گزینه «۱»: «دَكَرْتُ» («المُؤْمِنَات») جمع مؤنث است و نیز فعل غایب در ابتدای جمله مفرد مؤنث می‌آید. ← ترجمه عبارت: پروردگارشان را یاد کرده‌اند.
- گزینه «۱»: «حَضَرَ» (فعل غایب در ابتدای جمله مفرد می‌آید و «جَمِيع» مذکر است؛ بنابراین مذکر نیز می‌آید). ← ترجمه عبارت: همه دانش‌آموزان به جز جواد در سالن امتحانات حاضر شدند.
- گزینه «۱»: «رَجَعُوا» (با توجه به «اللَّاعِبُونَ» که جمع مذکر است، فعل نیز در همین صیغه می‌آید). ← ترجمه عبارت: بازیکنان ایرانی با لبخند از مسابقه بازگشتند.
- گزینه «۲»: «حَصَلُوا» («الْعُلَمَاء») جمع مذکر است و فعل نیز در همین صیغه می‌آید. ← ترجمه عبارت: دانشمندان به جوایز نوبل در زمینه‌های شیمی دست یافتند.

ماضی منفی

• فعل ماضی با حرف «ما» منفی می‌شود.
 ◀ رَجَع (بازگشت) منفی ما رَجَع (بازنگشت)

ما + ماضی ← ماضی منفی

• فعل مضارع نیز با آمدن حرف «لَمْ» بر سر آن ماضی منفی ترجمه می‌شود.
 ◀ لَمْ + يَذْهَبُ ← لَمْ يَذْهَبْ (نرفت)

لَمْ + فعل مضارع ← ماضی منفی

◀ توجه داشته باشید که دو حرف «لَمْ» و «لَمْ» را با هم اشتباه نگیرید، «لَمْ» وقتی قبل از فعل مضارع بیاید معنای آن راه ماضی منفی تبدیل می‌کند، ولی «لَمْ» مخفف «لِمَاذَا» به معنای «چرا، برای چه» کلمه پرسشی است.

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ؟	چرا می‌گوئید آن چه را که انجام نمی‌دهید؟
أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ؟	آیا ندانست که خدا می‌بیند؟ <small>ماضی منفی</small>
لَمْ مَاعْمَلْتُمْ بِوَأَجَابَتِكُمْ؟	چرا به تکالیفتان عمل نکردید؟

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

- هُوَ لَمْ يَرْجِعْ إِلَى مَصْنَعِهِ. (اردیبهشت ۱۴۰۴)
- تَعَلَّمَ (یاد گرفت) ← الْكِسْلَانُ لَمْ يَتَعَلَّمِ الدَّرْسَ. (دی ۱۴۰۱)
- شَجَّحَ (تشویق کرد) ← الْوَالِدَانِ لَمْ يُشَجِّعَا الطِّفْلَ. (خرداد ۱۴۰۱)
- أَرْسَلَ (فرستاد) ← لَمْ يُرْسِلُوا وَاجِبَاتِهِمْ. (خرداد ۱۴۰۱)
- ذَكَرَ (یاد کرد) ← أَنْتُمْ مَا ذَكَرْتُمْ صَدِيقَكُمْ. (شهریور ۱۴۰۰)
- تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← مَا تَذَكَّرْتُمْ صَدِيقَكُمْ. (دی ۱۴۰۰)
- إِمْتَنَحَ (خودداری کرد) ← لَمْ يَمْتَنِعُوا عَنِ الْأَكْلِ. (شهریور ۱۴۰۰)
- أَرْسَلَ (فرستاد) ← لَمْ تُرْسِلَهُمْ إِلَّا مُبَشِّرِينَ. (خرداد ۱۴۰۰)
- اجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← لَمْ يَجْتَهِدْ فِي عَمَلِهِ. (خرداد ۱۴۰۰)
- أَرْسَلَ (فرستاد) ← مَا أَرْسَلَ. (دی ۹۹)
- اسْتَعْفَرَ (آمزش خواست) ← هِيَ مَا اسْتَعْفَرَتْ. (شهریور ۹۹)

۲۱. سخن نگفتند (لَمْ + يَتَكَلَّمَانِ ← لَمْ يَتَكَلَّمَا ماضی منفی))
 ۲۲. کمک نکردند (لَمْ + يُسَاعِدُونَ ← لَمْ يُسَاعِدُوا ماضی منفی))
 ۲۳. تشویق نکردند (لَمْ + يُشَجِّعْنَ ← لَمْ يُشَجِّعْنَ ماضی منفی))
 ۲۴. همنشینی نکرد (لَمْ + يُجَالِسُ ← لَمْ يُجَالِسْ ماضی منفی))
 ۲۵. به یاد نیاورد (لَمْ + يَتَذَكَّرُ ← لَمْ يَتَذَكَّرْ ماضی منفی))
 ۲۶. باور نکردند (با توجه به «المُسْلِمُونَ» جمع ترجمه می‌کنیم.)
 (لَمْ + يُصَدِّقُ ← لَمْ يُصَدِّقُوا ماضی منفی))
 ۲۷. آمرزش نخواست (لَمْ + يَسْتَعْفِرُ ← لَمْ يَسْتَعْفِرْ ماضی منفی))

۱۲. الوالد لَمْ يَقْبَلْ بِنْتَهُ. (شهریور ۹۹ - دی ۹۹ - دی خارج ۹۷)
 ۱۳. شاهد (دید) ← لَمْ يُشَاهِدْ شَيْئاً. (خرداد ۹۹)
 ۱۴. لَمْ يُصَدِّقُوا قَوْلَ الشَّيْمَاءِ. (خرداد ۹۹)
 ۱۵. اجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← هِيَ مَا اجْتَهَدَتْ. (خرداد ۹۹)
 ۱۶. هَذِهِ الْحَادِثَةُ لَمْ تُضْعِفْ عَزْمَهُ. (دی ۹۸ - دی ۹۷)
 ۱۷. اجْلَسَ (نشاند) ← هُمْ لَمْ يُجْلِسُوا التَّلَامِيذَ. (دی ۹۸)
 ۱۸. ماشاهدت في المكتبة إلا فاطمة. (دی ۹۷)

○ (۱) مشاهده می‌کردم

○ (۲) مشاهده نکردم

○ (۳) مشاهده نمی‌کنم

۱۹. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← مَا تَذَكَّرْتُ صَدِيقَكَ. (خرداد خارج ۱۴۰۱)
 ۲۰. عَلَّمَ (یاد داد) ← مَا عَلَّمْتَنِي. (دی خارج ۱۴۰۰)
 ۲۱. تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← لَمْ يَتَكَلَّمَا. (دی خارج ۱۴۰۰)
 ۲۲. سَاعَدَ (کمک کرد) ← هُمْ لَمْ يُسَاعِدُوا. (دی خارج ۱۴۰۰)
 ۲۳. شَجَّعَ (تشویق کرد) ← لَمْ يُشَجِّعَنَّ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۲۴. جَالَسَ (همنشینی کرد) ← لَمْ يُجَالِسِ الْإِنْسَانَ الشَّيْءَ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۲۵. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← لَمْ يَتَذَكَّرْ إِسْمَهُ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۲۶. لَمْ يُصَدِّقِ الْمُسْلِمُونَ قَوْلَ الشَّيْمَاءِ. (دی خارج ۹۹ - دی خارج ۱۴۰۰)
 ۲۷. اسْتَعْفَرَ (آمرزش خواست) ← لَمْ يَسْتَعْفِرْ. (دی خارج ۹۹)

پاسخ سوالات

۱. برنگشت (لَمْ + يَرْجِعُ ← لَمْ يَرْجِعْ ماضی منفی))
 ۲. فرا نگرفت (لَمْ + يَتَعَلَّمُ ← لَمْ يَتَعَلَّمْ ماضی منفی))
 ۳. تشویق نکردند (لَمْ + يُشَجِّعَانِ ← لَمْ يُشَجِّعَا ماضی منفی))
 ۴. نفرستادند (لَمْ + يُرْسِلُونَ ← لَمْ يُرْسِلُوا ماضی منفی))
 ۵. یاد نکردید (ما + ذَكَرْتُمْ ← مَا ذَكَرْتُمْ ماضی منفی))
 ۶. به یاد نیاوردید (ما + تَذَكَّرْتُمْ ← مَا تَذَكَّرْتُمْ ماضی منفی))
 ۷. خودداری نکردند (لَمْ + يَمْتَنِعُونَ ← لَمْ يَمْتَنِعُوا ماضی منفی))
 ۸. نفرستادیم (لَمْ + نُرْسِلُ ← لَمْ نُرْسِلْ ماضی منفی))
 ۹. تلاش نکرد (لَمْ + يَجْتَهِدُ ← لَمْ يَجْتَهِدْ ماضی منفی))
 ۱۰. نفرستاد (ما + أَرْسَلَ ← مَا أَرْسَلَ ماضی منفی))
 ۱۱. آمرزش نخواست (ما + اسْتَعْفَرْتُ ← مَا اسْتَعْفَرْتُ ماضی منفی))
 ۱۲. نبوسید (لَمْ + يَقْبَلُ ← لَمْ يَقْبَلْ ماضی منفی))
 ۱۳. ندید، مشاهده نکرد (لَمْ + يُشَاهِدُ ← لَمْ يُشَاهِدْ ماضی منفی))
 ۱۴. باور نکردند (لَمْ + يُصَدِّقُونَ ← لَمْ يُصَدِّقُوا ماضی منفی))
 ۱۵. تلاش نکرد (ما + اجْتَهَدْتُ ← مَا اجْتَهَدْتُ ماضی منفی))
 ۱۶. ضعیف نکرد (لَمْ + تُضْعِفُ ← لَمْ تُضْعِفْ ماضی منفی))
 ۱۷. نشاندند (لَمْ + يُجْلِسُونَ ← لَمْ يُجْلِسُوا ماضی منفی))
 ۱۸. گزینه «۲»: مشاهده نکردم (ما + شاهدت ← ماشاهدت ماضی منفی))
 ۱۹. به یاد نیاوردم (ما + تَذَكَّرْتُ ← مَا تَذَكَّرْتُ ماضی منفی))
 ۲۰. یاد ندادید (ما + عَلَّمْتَنِي ← مَا عَلَّمْتَنِي ماضی منفی))

ماضی نقلی

• به فعلی گفته می‌شود که در زمان گذشته آغاز شده و اثر آن تا زمان حال باقی مانده است.

• برای ساخت فعل ماضی نقلی از فرمولی استفاده می‌کنیم که در آن کلمه «قَدْ» به ابتدای فعل ماضی اضافه می‌شود.

قَدْ + ذَهَبَ ماضی نقلی ← قَدْ ذَهَبَ

قَدْ + ماضی ← ماضی نقلی

• فعل ماضی نقلی با فرمول «ماضی ساده + ه + شناسه (آم، ای، است، ایم، اید، اند) ترجمه می‌شود.

قَدْ عَلِمَ ← دانسته است / قَدْ عَلِمْتُ ← دانسته‌ام

• فعل ماضی نقلی منفی با آمدن حرف «لَمْ» بر سر فعل مضارع ساخته می‌شود.

(پس یادتون باشه ترکیب «لَمْ + فعل مضارع» می‌تونه هم ماضی منفی ترجمه بشه و هم ماضی نقلی منفی)

لَمْ يَعْلَمُوا ترجمه ۱) ندانستند (ماضی منفی)
 ۲) ندانسته‌اند (ماضی نقلی منفی)

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

۱. عَفَرَ (آمرزد) ← قَدْ عَفَرَ اللَّهُ عَبْدَهُ. (تذراه ۱۴۰۱ - دی ۱۴۰۰)
 ۲. فَقَدَ بَنِي مُؤَسَّسَةً. (دی ۹۹)
 ۳. اسْتَعْفَرَ (آمرزش خواست) ← أَنْتُمْ قَدْ اسْتَعْفَرْتُمْ. (شهریور ۹۹)
 ۴. عَلَّمَ (یاد داد) ← قَدْ عَلَّمْت. (دی خارج ۹۹)
 ۵. عَامَلَ (رفتار کرد) ← قَدْ عَامَلْتُ جَيِّدًا. (دی ۹۸)
 ۶. تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← إِنَّا قَدْ تَكَلَّمْنَا مَعَ الطَّبِيبِ عَنِ مَرَضِهِ. (خرداد ۹۸)
 ۷. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← قَدْ تَذَكَّرْتُ. (خرداد خارج ۹۸)
 ۸. أَرْسَلَ (فرستاد) ← قَدْ أَرْسَلَ. (خرداد خارج ۹۹)
 ۹. اِمْتَنَعَ (خودداری کرد) ← قَدْ اِمْتَنَعْتُ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۱۰. عَمِلَ (عمل کرد) ← قَدْ عَمِلْتُ. (دی خارج ۱۴۰۰)
 ۱۱. أَرْسَلَ (فرستاد) ← هُوَ قَدْ أَرْسَلَ الْخَبَرَ. (خرداد خارج ۱۴۰۱)

◀ فعل مضارع در ساختار «فعل ماضی + اسم نکره + فعل مضارع»

نیز به صورت ماضی استمراری ترجمه می شود.

◀ شاهدتُ طفلاً یَلْعَبُ. ← کودکی را دیدم که بازی می کرد.

ماضی + نکره + مضارع

◀ شاهدتُ الطفلَ یَلْعَبُ. ← کودک را دیدم در حالی که بازی می کرد.

ماضی + معرفه + مضارع

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالیة:

۱. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← الْجَدَّةُ كَانَتْ لَا تَتَذَكَّرُ وَلَدَهَا. (شهریور ۱۴۰۵)

۲. اِمْتَنَعَ (خودداری کرد) ← الطَّالِبُ كَانَ يَمْتَنِعُ عَنِ النَّوْمِ. (خرداد ۱۴۰۵)

۳. قَطَعَ (برید) ← كَانَا يَقْطَعَانِ الْأَشْجَارَ. (شهریور ۱۴۰۵ - دی ۱۴۰۵)

۴. جَلَسَ (نشست) ← كَانَ يَجْلِسُ عَلَى الْأَرْضِ. (خرداد ۱۴۰۵)

۵. كَانَ يَرِيَّ أَنْوَاعَ الطَّيُورِ. (دی ۹۹)

۶. عَامَلَ (رفتار کرد) ← كَانُوا يُعَامِلُونَ جَيِّدًا. (شهریور ۹۹)

۷. الْبُومَاتُ كَانَتْ تَهْجِمُ عَلَى الْأَفْرَاحِ وَ تَأْكُلُهَا. (خرداد ۹۹)

۸. وَ هُوَ كَانَ يُوَاصِلُ عَمَلَهُ دَوْبًا. (دی ۹۸)

۹. أَلْفِرِدُ نَوْبِلِ كَانَ يَشْعُرُ بِخَيِّبَةِ الْأَمْلِ. (دی ۹۷)

۱۰. تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← كَانُوا يَتَكَلَّمُونَ بِسُرْعَةٍ. (خرداد ۱۴۰۵)

۱۱. عَمِلَ (عمل کرد) ← كُنْتُ نَعْمَلُ. (دی ۱۴۰۵)

۱۲. عَلِمَ (دانست) ← كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ. (خرداد ۱۴۰۵)

۱۳. عَلَّمَ (یاد داد) ← كَانُوا يُعَلِّمُونَ الْعِلْمَ. (خرداد ۱۴۰۵)

۱۴. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← هُوَ كَانَ يَتَذَكَّرُ. (خرداد ۱۴۰۵)

۱۵. كَاتَبَ (نامه نگاری کرد) ← كَانَا يُكَاتِبَانِ. (دی ۹۹)

۱۶. اِجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← كَانُوا يَجْتَهِدُونَ. (خرداد ۹۹)

۱۷. قَطَعَ (برید) ← كَانُوا يَقْطَعُونَ. (شهریور ۹۸)

اِنتَخَبَ الصَّحِيحَ:

۱۸. «فَهَذَا يَوْمَ الْبَعَثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ» (خرداد ۱۴۰۵ - دی ۹۹)

○ (۱) لَا يُعْلَمُونَ ○ (۲) لَا تَعْلَمُونَ ○ (۳) لَا تَعْلَمَنْ

۱۹. كَانَ الطَّلَابُ إِلَى كَلَامِ أَسَاتِذِهِمْ. (دی ۹۹)

○ (۱) تَسْتَمِعُ ○ (۲) يَسْتَمِعُ ○ (۳) يَسْتَمِعُونَ

۲۰. كَانَتْ مَجْمُوعَةٌ كَبِيرَةٌ مِنَ الْفُتْرَانِ عَلَى الْحَضْرَاوَاتِ. (خرداد ۹۸)

○ (۱) تَهْجِمُ ○ (۲) يَهْجِمُ ○ (۳) يَهْجِمُ

۲۱. لَيْتَ نَاصِرًا اِبْتَعَدَ عَنِ الْكَسَلِ. (خرداد ۹۸)

○ (۱) دوری کرده است

○ (۲) دوری می کرد

○ (۳) دوری خواهد کرد

پاسخ سؤالات

۱. آمرزیده است (قَدْ + عَفَرَ ← ماضی نقلی)
۲. ساخته است (قَدْ + بَنَى (فعل ماضی) ← ماضی نقلی)
۳. آموزش خواسته‌اید (قَدْ + اسْتَعْفَرْتُمْ ← ماضی نقلی)
۴. یاد داده‌ای (قَدْ + عَلَّمْتَ ← ماضی نقلی)
۵. رفتار کرده‌ای (قَدْ + عَامَلْتَ ← ماضی نقلی)
۶. سخن گفته‌ایم (قَدْ + تَكَلَّمْنَا ← ماضی نقلی)
۷. به یاد آورده‌ای (قَدْ + تَذَكَّرْتَ ← ماضی نقلی)
۸. فرستاده است (قَدْ + أَرْسَلَ ← ماضی نقلی)
۹. خودداری کرده است (قَدْ + اِمْتَنَعْتُ ← ماضی نقلی)
۱۰. عمل کرده‌ام (قَدْ + عَمِلْتُ ← ماضی نقلی)
۱۱. فرستاده است (قَدْ + أَرْسَلَ ← ماضی نقلی)

● به فعلی گفته می شود که در گذشته چند بار تکرار شده است.

◀ می نوشتم، می آمدند، می خوردید و ...

● فعل ماضی استمراری با اضافه کردن صیغه‌های ماضی فعل

«كَانَ» به قبل از صیغه‌های فعل مضارع ساخته می شود.

◀ كَانُ + يَجْلِسُ ← كَانِ يَجْلِسُ

كَانُ + فعل مضارع ← ماضی استمراری

● فعل ماضی استمراری با فرمول «می + ماضی ساده» ترجمه می شود.

◀ كَانُ يَعْلَمُ ترجمه می دانست

● به شکل‌های مختلف فعل «كَانَ» به همراه فعل مضارع و ترجمه آن‌ها در جدول بعد دقت کنید.

شکل‌های «كَانَ»	فعل مضارع	ترجمه
۱. كَانُ	يَذْهَبُ	می رفت
۲. كَانَتْ	تَذْهَبُ	
۳. كَانَا	يَذْهَبَانِ	می رفتند
۴. كَانْتَا	تَذْهَبَانِ	
۵. كَانُوا	يَذْهَبُونَ	می رفتند
۶. كُنُّ	يَذْهَبُونَ	
۷. كُنْتُ	تَذْهَبُ	می رفتی
۸. كُنْتِ	تَذْهَبِينَ	
۹. كُنْتُمَا	تَذْهَبَانِ	می رفتید
۱۰. كُنْتُمْ	تَذْهَبُونَ	
۱۱. كُنْتُنَّ	تَذْهَبْنَ	می رفتید
۱۲. كُنْتُ	أَذْهَبُ	
۱۳. كُنَّا	نَذْهَبُ	می رفتیم

◀ فعل ماضی در ساختار «لَيْتَ + فعل ماضی» نیز، ماضی استمراری ترجمه می شود.

◀ لَيْتَ مُحَمَّدًا نَصَرَ صَدِيقَهُ. ← کاش محمد دوستش را یاری می کرد.

(البته در ساختار «لَيْتَ + فعل ماضی» فعل ماضی، ماضی بعید هم ترجمه می‌شود که در کادر بعدی براتون توضیح دادم پس هر دوتاش درسته.)

پاسخ سوالات

• به شکل های مختلف فعل ماضی بعید و ترجمه هر یک در جدول زیر دقت کنید.

ترجمه	ماضی بعید
رفته بود	۱. كَانَ (قَدْ) ذَهَبَ
	۲. كَانَتْ (قَدْ) ذَهَبَتْ
	۳. كَانَا (قَدْ) ذَهَبَا
رفته بودند	۴. كَانُوا (قَدْ) ذَهَبُوا
	۵. كَانُوا (قَدْ) ذَهَبُوا
	۶. كُنَّ (قَدْ) ذَهَبْنَ
رفته بودی	۷. كُنْتَ (قَدْ) ذَهَبْتَ
	۸. كُنْتِ (قَدْ) ذَهَبْتِ
رفته بودید	۹. كُنْتُمْ (قَدْ) ذَهَبْتُمْ
	۱۰. كُنْتُمْ (قَدْ) ذَهَبْتُمْ
	۱۱. كُنْتُنَّ (قَدْ) ذَهَبْتُنَّ
رفته بودم	۱۲. كُنْتُ (قَدْ) ذَهَبْتُ
رفته بودیم	۱۳. كُنَّا (قَدْ) ذَهَبْنَا

◀ فعل ماضی در ساختار «لَيْتَ + فعل ماضی» را نیز می توان به صورت ماضی بعید ترجمه کرد. (توکادر ۴ گفتیم هم ماضی استمراری و هم ماضی بعید، هر دو تاش درسته.)

◀ لَيْتَ التَّلْمِيذِ اِيْتَعَدَ عَنِ الْكَسَلِ. ← کاش دانش آموز از تنبلی دوری کرده بود. (دوری می کرد.)

لَيْتَ + ماضی ماضی بعید

◀ فعل ماضی در ساختار «فعل ماضی + فعل ماضی» نیز به صورت ماضی بعید (یا ماضی ساده) ترجمه می شود.

◀ شاهذت صديقاً ساعدي في الدروس. ← دوستی را دیدم که به من در درس ها کمک کرده بود. (کمک کرد)

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

۱. كَانَ الْحَارِسَانِ قَدْ اِمْتَنَعَا عَنِ النَّوْمِ. (اردیبهشت ۱۴۰۲)
۲. كَتَبَ (نوشت) ← التَّلْمِيذَاتُ كُنَّ قَدْ كَتَبْنَ دُرُوسَهُنَّ. (دی ۱۴۰۱)
۳. لَعِبَ (بازی کرد) ← كَانُوا قَدْ لَعِبُوا فِي الْحَدِيقَةِ. (دی ۱۴۰۱)
۴. كَتَمَ (پنهان کرد) ← إِنَّهُ مَا كَانَ قَدْ كَتَمَ مَا يَعْلَمُ. (شهریور ۱۴۰۱)
۵. شَجَّحَ (تشویق کرد) ← كَانُوا قَدْ شَجَّحُوا اللَّاعِبِينَ. (خرداد ۱۴۰۱)
۶. اِمْتَنَعَ (خودداری کرد) ← إِنَّ الْحَارِسَ كَانَ قَدْ اِمْتَنَعَ. (شهریور ۱۴۰۰ - خرداد ۹۹)
۷. اَرْسَلَ (فرستاد) ← كَانَ قَدْ اَرْسَلَ الطَّعَامَ اِلَى. (خرداد ۱۴۰۰)
۸. اَلْفَرِدُ نُوِبِلَ كَانَ قَدْ سَعَرَ بِحَيِّتَةِ اَلْأَمَلِ. (دی ۹۹)
۹. اَلْفَرِدُ نُوِبِلَ كَانَ قَدْ بَنَى مُخْتَبَرًا صَغِيرًا. (شهریور ۹۹)
۱۰. إِنَّهُ كَانَ قَدْ عَلَّمَ تَلَامِيذَهُ. (شهریور ۹۸)

۱. به یاد نمی آورد (كَانَتْ + لا + فعل مضارع «تَتَذَكَّرُ» ← ماضی استمراری منفی)

۲. خودداری می کرد (كَانَ + فعل مضارع «يَمْتَنِعُ» ← ماضی استمراری)

۳. می بُریدند (كَانَا + فعل مضارع «يَقْطَعَانِ» ← ماضی استمراری)

۴. می نشست (كَانَ + فعل مضارع «يَجْلِسُ» ← ماضی استمراری)

۵. پرورش می داد (كَانَ + فعل مضارع «يُرَبِّي» ← ماضی استمراری)

۶. رفتار می کردند (كَانُوا + فعل مضارع «يُعَامِلُونَ» ← ماضی استمراری)

۷. هجوم می آوردند (كَانَتْ + فعل مضارع «تَهْجُمُ» ← ماضی استمراری)

/ می خوردند [كَانَتْ] + فعل مضارع «تَأْكُلُ» ← ماضی استمراری

۸. ادامه می داد (كَانَ + فعل مضارع «يُؤَاوِلُ» ← ماضی استمراری)

۹. احساس می کرد (كَانَ + فعل مضارع «يَشْعُرُ» ← ماضی استمراری)

۱۰. سخن می گفتند (كَانُوا + فعل مضارع «يَتَكَلَّمُونَ» ← ماضی استمراری)

۱۱. عمل می کردی (كُنْتَ + فعل مضارع «تَعْمَلُ» ← ماضی استمراری)

۱۲. می دانستید (كُنْتُمْ + فعل مضارع «تَعْلَمُونَ» ← ماضی استمراری)

۱۳. یاد می دادند (كَانُوا + فعل مضارع «يُعَلِّمُونَ» ← ماضی استمراری)

۱۴. به یاد می آورد (كَانَ + فعل مضارع «يَتَذَكَّرُ» ← ماضی استمراری)

۱۵. با یکدیگر نامه نگاری می کردند (كَانَا + فعل مضارع «يُكَاتِبَانِ» ← ماضی استمراری)

۱۶. تلاش می کردند (كَانُوا + فعل مضارع «يَجْتَهِدُونَ» ← ماضی استمراری)

۱۷. می بُریدند (كَانُوا + فعل مضارع «يَقْطَعُونَ» ← ماضی استمراری)

۱۸. گزینه «۲»: لا تَعْلَمُونَ (با توجه به فعل کمکی «كُنْتُمْ» فعل نیز

در صیغه جمع مذکر مخاطب می آید.) ← ترجمه آیه شریفه: پس

این روز رستاخیز است ولی شما نمی دانستید.

۱۹. گزینه «۳»: يَسْتَمِعُونَ («الطُّلَّابُ» جمع مذکر است و فعل نیز

مطابق با آن جمع مذکر می آید.) ← ترجمه عبارت: دانش آموزان به

سخن استاد خود گوش فرا می دادند.

۲۰. گزینه «۱»: تَهْجُمُ («كَانَتْ» فعل کمکی مفرد مؤنث غایب است

و فعل پس از آن مفرد مؤنث می آید.) ← ترجمه عبارت: گروه بزرگی

از موش ها بر سبزیجات هجوم می بُردند.

۲۱. گزینه «۲»: دوری می کرد (لَيْتَ + فعل ماضی «اِيْتَعَدَ» ← ماضی استمراری)

ماضی بعید

• به فعلی گفته می شود که در گذشته دور انجام شده است.

◀ نوشته بودم، خوانده بودید، کمک کرده بودند و ...

• فعل ماضی بعید با آمدن صیغه های ماضی «كَانَ» + «قَدْ»

قبل از صیغه های فعل ماضی ساخته می شود.

◀ كَانَ + قَدْ + جَلَسَ ← كَانَ قَدْ جَلَسَ

◀ آوردن «قَدْ» اختیاری است؛ بنابراین گاهی این فعل بدون

«قَدْ» نیز می آید.

كَانَ + [قَدْ] ← ماضی بعید

• فعل ماضی بعید با فرمول «ماضی ساده + ه + بود + شناسه» ترجمه می شود.

◀ كَانَ قَدْ كَتَبَ ترجمه نوشته بود.

◀ كُنَّا قَدْ كَتَبْنَا ترجمه نوشته بودیم.

- فعلی است که بر انجام دادن کاری یا روی دادن حالتی در زمان حال یا آینده دلالت می‌کند.
- ▶ **يُنْصِرُ** (یاری می‌کند)، **تَرْجَعَانِ** (باز می‌گردند، باز می‌گردید)، **يُدَافِعُونَ** (دفاع می‌کنند) و ...
- در جدول زیر به شناسه‌های فعل مضارع و ضمایر هر یک به همراه ترجمه فعل دقت کنید.

فعل مضارع	شناسه	ضمیر	ترجمه
أَجْلِسُ	ندارد	أَنَا (من)	می‌نشینم
تَجْلِسُ		أَنْتَ (تو)	می‌نشینی
تَجْلِسِينَ	يَنْ	أَنْتِ (تو)	می‌نشینی
يَجْلِسُ	ندارد	هُوَ (او)	می‌نشیند
تَجْلِسُ		هِيَ (او)	می‌نشیند
نَجْلِسُ	ندارد	نَحْنُ (ما)	می‌نشینیم
تَجْلِسَانِ	ان	أَنْتُمَا (شما)	می‌نشینید
تَجْلِسُونَ	وَنْ	أَنْتُمْ (شما)	
تَجْلِسِينَ	نَ	أَنْتُنَّ (شما)	
يَجْلِسَانِ	ان	هُمَا (آن دو)	می‌نشینند
تَجْلِسَانِ			
يَجْلِسُونَ	وَنْ	هُم (ایشان)	
يَجْلِسِينَ	نَ	هُنَّ (ایشان)	

- همان‌طور که در جدول ملاحظه کردید فعل مضارع ساده به صورت مضارع اخباری ترجمه می‌شود؛ «می + بن فعل + شناسه ← مضارع اخباری»

▶ **أَتَعْمَلُونَ فِي الْمَضْعَى؟** آیا در کارخانه کار می‌کنید؟

مضارع اخباری ترجمه می‌شود.

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

1. تَذَكَّرْ (به یاد آورد) ← الأصدقاء يتذكرون المعلم.
2. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ.
3. أَرْسَلَ (فرستاد) ← هُم يُرْسِلُونَ الْخَبَرَ.
4. خَلَقَ (آفرید) ← يَخْلُقُونَ.
5. «... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ»
6. شاهد (مشاهده کرد) ← شاهد.
7. «... الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ»

(شهریور ۱۴۰۵)
(دی ۱۴۰۵)
(شهریور ۱۴۰۵)
(دی ۹۹)
(دی ۹۸ - دی ۹۷)
(شهریور ۹۸)
(دی خراج ۹۹)

11. إِنَّ أُنُوشِرُونَ كَانُوا قَدْ شَاهَدُوا شَجَرَةً.
12. رَحُصَ (ارزان شد) ← أَسْعَارُ البضائع كَانَتْ قَدْ رَحُصَتْ بَعْدَ التَّخْفِيفِ.
13. إِنَّ الْفَرْدَ كَانُوا قَدْ اِهْتَمُّوا بِمَادَّةِ الدِّيْنَامِيْتِ وَ كَانُوا يَعْمَلُونَ عَلَى تَطْوِيرِهَا.
14. جَعَلَ (قرار داد) ← كُنْتُ قَدْ جَعَلْتَنِي.
15. صَنَعَ (ساخت) ← كَانُوا قَدْ صَنَعُوا.
16. يُحْكِي أَنَّ مُزَارِعًا كَانَتْ لَهُ مَرْزَعَةٌ كَبِيرَةٌ.
17. ذَكَرَ (یاد کرد) ← كَانَتْ قَدْ ذَكَرْتُ.
18. تَكَاتَبَ (نامه‌نگاری کرد) ← لَيْتَهُمْ تَكَاتَبُوا.

إِنْتِخِبِ الصَّحِيحَ:
19. كَانِ الْحَارِشُ قَدْ عَنِ النَّوْمِ.

- (۱) اِمْتَنَعَ
○ (۲) اِمْتَنَعْتُ
○ (۳) تَمْتَنِعُ

پاسخ سؤالات

1. خودداری کرده بودند (كان ... + قد + فعل ماضی (امتنعا) ← ماضی بعید)
2. نوشته بودند (كُنْتُ + قد + فعل ماضی (كَتَبْتُ) ← ماضی بعید)
3. بازی کرده بودند (كانوا + قد + فعل ماضی (لَعِبُوا) ← ماضی بعید)
4. پنهان نکرده بود (ما كان + قد + فعل ماضی (كَتَمَ) ← ماضی بعید منفی)
5. تشویق کرده بودند (كانوا + قد + فعل ماضی (شَجَّعُوا) ← ماضی بعید)
6. خودداری کرده بود (كان + قد + فعل ماضی (امتنع) ← ماضی بعید)
7. فرستاده بود (كان + قد + فعل ماضی (أَرْسَلَ) ← ماضی بعید)
8. احساس کرده بود (كان + قد + فعل ماضی (شَعَرَ) ← ماضی بعید)
9. ساخته بود (كان + قد + فعل ماضی (بَنَى) ← ماضی بعید)
10. یاد داده بود (كان + قد + فعل ماضی (عَلَّمَ) ← ماضی بعید)
11. مشاهده کرده بود (كان + قد + فعل ماضی (شَاهَدَ) ← ماضی بعید)
12. ارزان شده بود (كانت + قد + فعل ماضی (رَحُصَتْ) ← ماضی بعید)
13. اهمیت داده بود (كان + قد + فعل ماضی (اهتم) ← ماضی بعید)
14. قرار داده بودند (كُنْتُ + قد + فعل ماضی (جَعَلْتُ) ← ماضی بعید)
15. ساخته بود (كان + قد + فعل ماضی (صَنَعَ) ← ماضی بعید)
16. داشت (كانت + لَ ← داشت) (یادتان باشد «كان» در شکل‌های مختلف به همراه «لِ» معنای «داشتن» می‌دهد.)
17. یاد کرده بود (كانت + قد + فعل ماضی (ذَكَرْتُ) ← ماضی بعید)
18. نامه‌نگاری کرده بودند، نامه‌نگاری می‌کردند (آیت + فعل ماضی (تَكَاتَبُوا) ← ماضی بعید / ماضی استمراری)
19. گزینه «۱»: اِمْتَنَعَ (با توجه به فعل كمکی «كان» که مفرد مذکر است فعل پس از آن نیز مفرد مذکر می‌آید.) ← ترجمه عبارت: نگهبان از خواب خودداری کرده بود.

انتخب الفعل المناسب للفراغ:

۸. الشَّيَاحُ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ. (دی ۱۴۰هـ)
- ۱) يَحْضُرُونَ ○ ۲) يَحْضُرُ ○ ۳) يَحْضُرَنَ
۹. كُلُّ شَيْءٍ إِذَا كَثُرَ إِلَّا الْأَدَبُ. (دی ۱۴۰۰هـ)
- ۱) يَرْخُصُ ○ ۲) يَرْخُصُوا ○ ۳) يَرْخُصُونَ
۱۰. الْمُتَفَرِّجُونَ قَرِيبَهُمُ الْفَائِزُ فَرِحِينَ. (دی ۱۴۰۰هـ)
- ۱) يُسَجِّعُونَ ○ ۲) يُسَجِّعَنَ ○ ۳) يُسَجِّعُ
۱۱. الطَّالِبَاتُ فِي أَدَاءِ وَاجِبَاتِهِنَّ. (شهریور ۹۹هـ)
- ۱) تَجْتَهِدُ ○ ۲) تَجْتَهِدَنَ ○ ۳) يَجْتَهِدَنَ
۱۲. «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا» (خرداد ۹۹هـ)
- ۱) يُقَاتِلُونَ ○ ۲) تُقَاتِلُونَ ○ ۳) يُقَاتِلُ
۱۳. الْمُتَفَرِّجُونَ قَرِيبَهُمْ. (دی ۹۸هـ)
- ۱) يُسَجِّعُونَ ○ ۲) تُسَجِّعُ ○ ۳) يُسَجِّعُ
۱۴. إِنَّ الْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُ كَثِيرًا. (خرداد ۹۸هـ)
- ۱) تَذَكَّرْنَ ○ ۲) يَذَكَّرُونَ ○ ۳) يَذَكَّرَنَ
۱۵. الطَّالِبَاتُ فِي الْإِمْتِحَانِ. (دی ۹۷هـ)
- ۱) يَنْجَحُونَ ○ ۲) تَنْجَحْنَ ○ ۳) يَنْجَحْنَ
۱۶. الْفَلَاحُونَ الْمَحَاصِيلَ فِي الْمَزَارِعِ. (دی خارج ۱۴۰۰هـ)
- ۱) يَجْمَعُ ○ ۲) يَجْمَعُونَ ○ ۳) يَجْمَعَنَ
۱۷. الصَّيَادُونَ الْإِفْرِيقِيُّونَ إِلَى مَكَانِ اخْتِفَاءِ السَّمَكِ الْمَدْفُونِ. (دی خارج ۱۴۰۰هـ)
- ۱) يَذْهَبَانِ ○ ۲) يَذْهَبُ ○ ۳) يَذْهَبُونَ
۱۸. الْعُمَّالُ فِي الْمَنَاجِمِ. (دی خارج ۹۷هـ)
- ۱) يَسْتَعْلِمُ ○ ۲) يَسْتَعْلِمُونَ ○ ۳) تَسْتَعْلِمُ

پاسخ سوالات

۱. به یاد می‌آورند («يَتَذَكَّرُونَ» فعل مضارع و از باب «تَفَعَّلَ» است.) ← مضارع اخباری
۲. آموزش می‌خواهم («أَسْتَعْفِرُ» فعل مضارع و از باب «اِسْتِفْعَال» است.) ← مضارع اخباری
۳. می‌فرستند (مضارع اخباری)
۴. می‌آفرینند (مضارع اخباری)
۵. دوست می‌دارد («يُحِبُّ» فعل مضارع و صیغهٔ مفرد مذکر غایب است.) ← مضارع اخباری
۶. مشاهده می‌کنم (مضارع اخباری)
۷. می‌شتابند («يُسَارِعُونَ» فعل مضارع و از باب «مُفَاعَلَةٌ» است.) ← مضارع اخباری
۸. گزینهٔ «۲»: «يَحْضُرُ» (با توجه به «الشَّيَاح» که جمع مکسر است و نیز در اول جمله، فعل به صورت مفرد می‌آید.) ← ترجمهٔ عبارت: گردشگران در سالن فرودگاه حاضر می‌شوند.
۹. گزینهٔ «۱»: «يَرْخُصُ» («كُلُّ شَيْءٍ» بر مفرد مذکر دلالت دارد؛ بنابراین فعل در همین صیغه مناسب جای خالی است.) ← ترجمهٔ عبارت: هر چیزی ارزان می‌شود هرگاه زیاد شود، به جز ادب.

۱۰. گزینهٔ «۱»: «يُسَجِّعُونَ» («الْمُتَفَرِّجُونَ» جمع مذکر است؛ پس فعل نیز جمع مذکر می‌آید.) ← ترجمهٔ عبارت: تماشاگران تیم برنده‌شان را با شادی تشویق می‌کنند.
۱۱. گزینهٔ «۳»: «يَجْتَهِدْنَ» («الطَّالِبَاتُ» جمع مؤنث است؛ و نیز با توجه به ضمیر متصل «هِنَّ» در کلمه «وَاجِبَاتِهِنَّ» فعل به صورت جمع مؤنث غایب می‌آید.) ← ترجمهٔ عبارت: دانش‌آموزان در انجام تکالیفشان تلاش می‌کنند.
۱۲. گزینهٔ «۱»: «يُقَاتِلُونَ» («الَّذِينَ» جمع مذکر است و فعل نیز در همین صیغه می‌آید.) ← ترجمهٔ آیهٔ شریفه: همانا خداوند دوست می‌دارد کسانی را که در راهش صف کشیده می‌جنگند.
۱۳. گزینهٔ «۳»: «يُسَجِّعُ» («الْمُتَفَرِّجُونَ» جمع مذکر است؛ و فعل در ابتدای عبارت مفرد مذکر می‌آید.) ← ترجمهٔ عبارت: گردشگران تیم خود را تشویق می‌کنند.
۱۴. گزینهٔ «۳»: «يَذَكَّرْنَ» (با توجه به «المؤمنات» که جمع مؤنث است و همچنین جمله دلالت بر مخاطب ندارد؛ فعل «يَذَكَّرْنَ» مناسب جای خالی است.) ← ترجمهٔ عبارت: مؤمنان خدا را بسیار یاد می‌کنند.
۱۵. گزینهٔ «۳»: «يَنْجَحْنَ» (با توجه به «الطَّالِبَاتُ» که جمع مؤنث است و همچنین جمله دلالت بر مخاطب ندارد، فعل «يَنْجَحْنَ» مناسب جای خالی است.) ← ترجمهٔ عبارت: دانش‌آموزان در امتحان موفق می‌شوند.
۱۶. گزینهٔ «۲»: «يَجْمَعُونَ» («الْفَلَاحُونَ» جمع مذکر است؛ بنابراین فعل در مزرعه‌ها جمع می‌کنند.
۱۷. گزینهٔ «۳»: «يَذْهَبُونَ» («الصَّيَادُونَ» بر جمع مذکر دلالت دارد؛ و فعل در همین صیغه مناسب جای خالی است.) ← ترجمهٔ عبارت: شکارچیان آفریقایی به محل پنهان شدن ماهی دهن شده می‌روند.
۱۸. گزینهٔ «۲»: «يَسْتَعْلِمُونَ» (با توجه به «العُمَّال» که جمع مکسر است و همچنین جمله دلالت بر مخاطب ندارد، فعل «يَسْتَعْلِمُونَ» مناسب جای خالی است.) ← ترجمهٔ عبارت: کارگران در معادن کار می‌کنند.

مضارع منفی

• فعل مضارع با حرف «لا» و گاهی با حرف «ما» منفی می‌شود.

لا + فعل مضارع ← مضارع منفی

◀ با آوردن «لا» ی نفی بر سر فعل مضارع، آخر فعل هیچ تغییری نمی‌کند.

◀ لا + يَذْهَبُ ← لا يَذْهَبُ (نمی‌رود)

◀ لا + يَذْهَبَانِ ← لا يَذْهَبَانِ (نمی‌روند)

• فعل مضارع منفی به صورت مضارع اخباری منفی ترجمه می‌شود.

◀ لِمَ لَا تَكْتُبِينَ دَرَسَكَ؟ ترجمه ← چرا درست را نمی‌نویسی؟

◀ لَا أَتَذَكَّرُكَ يَا زَمِيلِي. ترجمه ← تو را به یاد نمی‌آورم ای هم‌کلاسی‌ام.

مضارع منفی

مضارع منفی

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ التَّالِيَةَ:

۱۱. عبادت نمی‌کند (لا + فعل مضارع (يَعْبُدُ) ← مضارع منفی)
۱۲. نمی‌آموزد (لا + فعل مضارع (يَعْفِرُونَ) ← مضارع منفی)
۱۳. تو را به یاد نمی‌آورم (لا + فعل مضارع (أَتَذَكَّرُ) ← مضارع منفی)
۱۴. گزینه «۳»: لا تَنْفَجِرُ «ماده» مفرد مؤنث است و فعل برای آن در صیغه مفرد مؤنث صحیح است. ← ترجمه عبارت: ماده دینامیت جز با اراده انسان منفجر نمی‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها

- گزینه‌های (۱) و (۴): از نظر ساختار نادرست‌اند. (رجوع شود به کادر ۲ و ۹) (یادتون باشه که «لَمْ» و «لَنْ» بر سر فعل مضارع می‌ان نه ماضی!!)
- گزینه (۲): «لا يَنْفَجِرُ» در صیغه مفرد مذکر غایب است و با «ماده» که مؤنث آمده مطابقت ندارد.
۱۵. گزینه «۲»: لا يَزَحَمُ «اللَّهُ» مفرد مذکر است؛ بنابراین فعل در همین صیغه می‌آید، در ضمن در گزینه (۱) حرکت آخر فعل فتحه گرفته و نادرست است. (یادتون باشه حرف «لا»ی نفی آخر فعل رو تغییر نمی‌ده). ← ترجمه عبارت: خداوند به کسی که به مردم رحم نمی‌کند، رحم نمی‌کند.

۱۶. گزینه «۳»: لا تَجْتَمِعُ «حَصَلَتَانِ» مثنای مؤنث است؛ بنابراین فعل مؤنث می‌آید. [رد گزینه ۱]، در ضمن فعل غایب ابتدای جمله مفرد آورده می‌شود. [رد گزینه ۲]. ترجمه عبارت: دو ویژگی در مؤمن جمع نمی‌شود: خسیس بودن و دروغ.

۱۷. گزینه «۲»: يَشْكُرُونَ «لا»ی موجود در عبارت، «نفی» است؛ بنابراین آخر فعل تغییر نمی‌کند. [رد گزینه ۳] و نیز فعل مذکر می‌آید، زیرا مرجع آن کلمه «أَكْثَرُ النَّاسِ» می‌باشد. [رد گزینه ۱] ← ترجمه عبارت: همانا خداوند صاحب بخشش بر مردم است ولی بیشتر مردم سپاس‌گزار نمی‌کنند.

۱۸. گزینه «۱»: (با توجه به قید «أَمْسِ» دیروز» که بر گذشته دلالت می‌کند؛ فعل ماضی «ما طَالَعْتَ» مناسب جای خالی است.) ← ترجمه عبارت: دیروز کتاب‌هایت را مطالعه نکردی به جز کتاب عربی.

(شهریور ۹۹)

(شهریور ۹۹)

(خرداد ۹۹)

(شهریور ۹۸)

(دی ۹۸)

(خرداد ۹۸)

(دی خارج ۱۴۰۰)

(دی خارج ۱۴۰۰)

(خرداد خارج ۱۴۰۰)

(دی خارج ۹۹)

(خرداد خارج ۹۹)

(دی خارج ۹۸)

(خرداد خارج ۹۸)

اِتَّخِبِ الْفِعْلَ الْمُنَاسِبَ لِلْفَرَاغِ:

(اردیبهشت ۱۴۰۲)

۱۴. مادهُ الدِّينَامِيْتِ إِلَّا بِإِرَادَةِ الْإِنْسَانِ.

○ ۱) لَمْ اَنْفَجَرَ ○ ۲) لَا يَنْفَجِرُ

○ ۳) لَا تَنْفَجِرُ ○ ۴) لَنْ اَنْفَجَرَ

(دی ۱۴۰۰)

۱۵. اللَّهُ مَنْ لَا يَزَحَمُ النَّاسَ.

○ ۱) لَا يَزَحَمُ ○ ۲) لَا يَزَحَمُ ○ ۳) لَا تَزَحَمُ

(خرداد ۱۴۰۰)

۱۶. حَصَلَتَانِ فِي مَوْمِنٍ: الْبُخْلُ وَ الْكِبْدُ.

○ ۱) لَا يَجْتَمِعُ ○ ۲) لَا تَجْتَمِعَانِ ○ ۳) لَا تَجْتَمِعُ

(شهریور ۹۹)

۱۷. «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا»

○ ۱) تَشْكُرُونَ ○ ۲) يَشْكُرُونَ ○ ۳) يَشْكُرُوا

۱۸. أَمْسِ كُتُبِكَ إِلَّا كِتَابَ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ.

(دی ۹۸ - دی خارج ۹۹ - دی خارج ۱۴۰۰)

○ ۱) مَا طَالَعْتَ ○ ۲) يُطَالَعُ ○ ۳) لَا تُطَالَعُ

۱. آموزش نمی‌خواهند (لا + فعل مضارع (يَسْتَعْفِرُونَ) ← مضارع منفی)
۲. نمی‌خورید (لا + فعل مضارع (تَأْكُلُونَ) ← مضارع منفی)
۳. خودداری نمی‌کنند (لا + فعل مضارع (يَمْتَنِعُونَ) ← مضارع منفی)
۴. نمی‌بریم (لا + فعل مضارع (نَقْطَعُ) ← مضارع منفی)
۵. نمی‌نشانی (لا + فعل مضارع (تُجْلِسِينَ) ← مضارع منفی)
۶. میوه نمی‌دهد (لا + فعل مضارع (تُنْمِرُ) ← مضارع منفی)
۷. سخن نمی‌گوید (لا + فعل مضارع (يَتَكَلَّمُ) ← مضارع منفی)
۸. دوست نداری (لا + فعل مضارع (تُحِبُّ) ← مضارع منفی)
۹. تشویق نمی‌کنی (لا + فعل مضارع (تُسَجِّعِينَ) ← مضارع منفی)
۱۰. یاد نمی‌دهند (لا + فعل مضارع (يُعَلِّمُونَ) ← مضارع منفی)

نهی

- فعلی است که دستور به انجام ندادن کاری می‌دهد.
- ◀ نپرس، نگویید، نروید و ...
- برای ساخت فعل نهی حرف «لا» را بر سرش صیغه مخاطب می‌آوریم و آخر فعل را تغییر می‌دهیم. یعنی ضمه آخر فعل تبدیل به ساکن می‌شود و اگر آخر فعل «ن» داشت آن را حذف می‌کنیم به جز «ن» جمع مؤنث.

تکرار

لا + تَسْأَلُ **نهی** ← لا تَسْأَلُ (ساکن کردن آخر فعل)

لا + تَسْأَلَانِ **نهی** ← لا تَسْأَلَانِ (نپرسید) (حذف نون)

لا + تَسْأَلْنَ **نهی** ← لا تَسْأَلْنَ (نپرسید) (نون حذف همیشه)

لا + فعل مضارع (با تغییر) ← نهی

- فعل نهی را به صورت امر منفی ترجمه می‌کنیم.
- ◀ لا تَخْرُجِي مِنَ الْبَيْتِ. **ترجمه** ← از خانه بیرون نرو.
- ◀ لا تَتَكَلَّمُوا فِي الْمَكْتَبَةِ. **ترجمه** ← در کتابخانه سخن نگویید.

فعل نهی

ایستگاه سؤال

ترجم الأفعال التالية:

۱. كَتَمَ (پنهان كرد) ← صديقي العزيز! لا تكتم الحقيقة.
۲. صَنَعَ (ساخت) ← يا مهندس! لا تصنع هذا البناء.
۳. تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← لا تتكلموا في الصف.
۴. أُرْسِلَ (فرستاد) ← لا تُرسل رسالة.
۵. مِنْ فَضْلِكُمْ؛ لا تجادلوا.
۶. قَطَعَ (بريد) ← أيها الفلاح! لا تقطع شجرة.
۷. أُرْسِلَ (فرستاد) ← لا تُرسل هذه الرسالة.
۸. عَامِلٌ (رفتار كرد) ← إلهي لا تعامل بذلك.
۹. لا تطعموا المساكين مما لا تأكلون.
۱۰. سَاعَدَ (كمك كرد) ← أنت لا تساعدي.
۱۱. اِمْتَنَعَ (خودداری كرد) ← لا تمتنعوا.
۱۲. جالَسَ (هم نشینی كرد) ← يا رجال! لا تجالسوا الأشرار.
۱۳. ذَكَرَ (ياد كرد) ← لا تذكر.
۱۴. لا تظلم كما لا تجب أن تظلم.
۱۵. قَطَعَ (بريد) ← لا تقطعوا صداقتكم.
۱۶. يا بُني، لا تقل ما لا تحب أن يقال لك.
۱۷. جالَسَ (هم نشینی كرد) ← لا تجالس الأشرار.
۱۸. صَنَعَ (ساخت) ← لا تصنع هذا الباب.
۱۹. ذَكَرَ (ياد كرد) ← لا تذكروا.
۲۰. إلهي! لا تعاملنا بذلك.
۲۱. «و لا تهنوا و لا تحزنوا و أنتم الأعلون»

- ۱) سست نشويد
○ ۲) سست نمی شويد
○ ۳) نپايد سست شويد

پاسخ سوالات

۱. پنهان نکن (لا + تَكْتُمُ ← لا تَكْتُمُ (نهی))
۲. نساژ (لا + تَصْنَعُ ← لا تَصْنَعُ (نهی))
۳. سخن نگویید (لا + تَتَكَلَّمُونَ ← لا تَتَكَلَّمُوا (نهی))
۴. نفرست (لا + تُرْسِلُ ← لا تُرْسِلُ (نهی))
۵. بحث نکنید (لا + تُجَادِلُونَ ← لا تُجَادِلُوا (نهی))
۶. نبر (لا + تَقْطَعُ ← لا تَقْطَعُ (نهی))
۷. نفرست (لا + تُرْسِلُ ← لا تُرْسِلُ (نهی))
۸. رفتار نکن (لا + تُعَامِلُ ← لا تُعَامِلُ (نهی))
۹. نخورانید (لا + تُطْعِمُونَ ← لا تُطْعِمُوا (نهی))
۱۰. کمک نکن (لا + تُسَاعِدِينَ ← لا تُسَاعِدِي (نهی))
۱۱. خودداری نکنید (لا + تَمْتَنِعُونَ ← لا تَمْتَنِعُوا (نهی))
۱۲. هم نشینی نکنید (لا + تُجَالِسُونَ ← لا تُجَالِسُوا (نهی))
۱۳. یاد نکن (لا + تَذَكَّرُ ← لا تَذَكَّرُ (نهی))
۱۴. ستم نکن (لا + تَظْلِمُ ← لا تَظْلِمُ (نهی))

۱۵. نبرید (لا + تَقْطَعُونَ ← لا تَقْطَعُوا (نهی))
۱۶. نگو (لا + تَقُولُ ← لا تَقُلْ (نهی))
۱۷. هم نشینی نکن (لا + تُجَالِسُ ← لا تُجَالِسْ (نهی))
۱۸. نساژ (لا + تَصْنَعُ ← لا تَصْنَعُ (نهی))
۱۹. یاد نکنید (لا + تَذَكَّرُونَ ← لا تَذَكَّرُوا (نهی))
۲۰. رفتار نکن (لا + تُعَامِلُ ← لا تُعَامِلْ (نهی))
۲۱. گزینۀ «۱»: سست نشويد (لا + تَهِنُونَ ← لا تَهِنُوا (نهی))

● به فعلی گفته می شود که بر زمان آینده دلالت می کند و با اضافه شدن حرف «س / سوف» به اول فعل مضارع ساخته می شود.

س / سوف + فعل مضارع ← مستقبل

● در ترجمه فعل مستقبل از مشتقات فعل «خواه...» استفاده می کنیم.

← سَيَخْرُجُ ترجمه ← خارج خواهد شد.

← سَوْفَ نَرْجِعُ ترجمه ← باز خواهیم گشت.

● فعل مستقبل با آمدن حرف «لن» بر سر فعل مضارع، منفی می شود.

← لَنْ + أَجْلِسُ ← لَنْ أَجْلِسَ

لَنْ + فعل مضارع ← مستقبل منفی

● در ترجمه فعل مستقبل منفی از مشتقات فعل «نخواه...» استفاده می کنیم.

← لَنْ تَذْهَبَ ترجمه ← نخواهی رفت، نخواهد رفت

← لَنْ تَعْلَمُوا ترجمه ← نخواهید دانست

ایستگاه سؤال

ترجم الأفعال التالية:

۱. اِسْتَعْفَرَ (آمزش خواست) ← لَنْ يَسْتَعْفِرَ الْمُشْرِكُ مِنْ ذَنْبِهِ. (دی ۱۴۰۱)
۲. سَاعَدَ (کمک كرد) ← سَأَسَاعِدُ صَدِيقِي فِي آدَاءِ وَاجِبَاتِهِ. (دی ۱۴۰۱)
۳. كَتَمَ (پنهان كرد) ← النَّاسُ لَنْ يَكْتُمُوا أَسْرَارَ حَيَاتِهِمْ. (شهریور ۱۴۰۱)
۴. صَنَعَ (ساخت) ← إِنَّهُ لَنْ يَصْنَعَ شَيْئاً. (خرداد ۱۴۰۱)
۵. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← سَتَتَذَكَّرُ الدَّرْسَ. (دی ۱۴۰۰)
۶. اِمْتَنَعَ (خودداری كرد) ← لَنْ نَمْتَنِعَ عَنِ الْخُرُوجِ. (شهریور ۱۴۰۰ - خرداد ۱۴۰۰)
۷. قَاتَلَ (جنگید) ← لَنْ تُقَاتِلُوا الْأَصْدِقَاءَ. (خرداد ۱۴۰۰)
۸. اِمْتَنَعَ (خودداری كرد) ← لَنْ نَمْتَنِعَ. (خرداد ۱۴۰۰)
۹. سَاعَدَ (کمک كرد) ← هُمْ لَنْ يُسَاعِدُوا. (شهریور ۹۹)
۱۰. اِجْتَهَدَ (تلاش كرد) ← هُمْ لَنْ يَجْتَهِدُوا. (خرداد ۹۹)
۱۱. نَجَحَ (موفق شد) ← سَوْفَ يَنْجَحُ. (شهریور ۹۸)
۱۲. شَاهَدَ (مشاهده كرد) ← لَنْ يُشَاهِدَ. (شهریور ۹۸)
۱۳. جالَسَ (هم نشینی كرد) ← هُوَ لَنْ يُجَالِسَ الْأَعْدَاءَ. (خرداد ۹۸)
۱۴. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← جَدِّي لَنْ يَتَذَكَّرَ. (خرداد ۱۴۰۱)
۱۵. سَاعَدَ (کمک كرد) ← لَنْ أَسَاعِدُهُمْ فِي الدَّنْبِ. (دی ۱۴۰۰)
۱۶. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← سَوْفَ يَتَذَكَّرُنَّ. (خرداد ۱۴۰۰)
۱۷. أُرْسِلَ (فرستاد) ← لَنْ تُرْسِلَ رِسَالَةً. (خرداد ۱۴۰۰)
۱۸. عَلَّمَ (یاد داد) ← لَنْ يُعَلِّمَ. (دی ۹۹)

۲۲. عبادت خواهند کرد (س + فعل مضارع (يَعْبُدُونَ) ← مستقبل)
 ۲۳. نامه‌نگاری نخواهد کرد
 (لن + فعل مضارع (يَتَكَاثَبُ) ← لن يَتَكَاثَبُ ← مستقبل منفی)
 ۲۴. باز نخواهد گشت
 (لن + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← لن يَرْجِعُ ← مستقبل منفی)

۱۹. اِعْتَدَرَ (پوزش خواست) ← سَيَعْتَدِرُ. (دی خراج ۹۹)
 ۲۰. قَلَّدَ (تقلید کرد) ← لَنْ يُقَلِّدَ. (دی خراج ۹۹)
 ۲۱. اِجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← لَنْ يَجْتَهِدَ. (خرداد خراج ۹۹)
 ۲۲. عَبَدَ (عبادت کرد) ← سَيَعْبُدُونَ. (خرداد خراج ۹۹)
 ۲۳. تَكَاثَبَ (نامه‌نگاری کرد) ← لَنْ يَتَكَاثَبَ. (شهریور خراج ۹۸)
 ۲۴. لَنْ يَرْجِعَ صَدِيقِي إِلَى بَلَدِهِ. (دی خراج ۹۷)

مضارع التزامی
۲۲
تکرار

- فعلی است که بر وقوع کاری همراه با شک و تردید و تمنا و ... دلالت می‌کند؛ اما وقوع آن حتمی نیست.
- در زبان عربی فعل‌هایی که با هر یک از ساختارهای زیر می‌آیند، به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شوند. (ب + بن فعل + شناسه ← یَرْوَمُ، یَرْوِي، يَرْوُدُ و ...)

۱ آن (که) / كَي، لِي، لِيكَي، حَتَّى (تا، برای این که) +

فعل مضارع ← مضارع التزامی

أَتَّصَلَ بِصَدِيقِهِ لِي يَصْلَحَ سَيَارَتَهُمْ.	با دوستش تماس گرفت تا ماشینشان را تعمیر بکند. مضارع التزامی
أَرْسَلَ عَلَيْهِمُ الْآنْبِيَاءَ لِيُنَبِّئُوا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَ الدِّينَ الْحَقَّ.	پیامبران را بر آنان فرستاد تا راه درست و دین حق را آشکار کنند. مضارع التزامی

۲ اِنْ (اگر)، مَن (هرکس)، مَا (هرچه)، إِذَا (هرگاه، اگر، چنان چه) + فعل ← مضارع التزامی

(ساختار شماره ۲) مربوط همیشه به اسلوب شرط (جمله‌های شرطی) که فعل شرط طبق فرمول بالا مضارع التزامی و جواب شرط مضارع اخباری ترجمه می‌شود.

إِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلَاكَ النَّفْلَةِ أَنْبَتَ لَهَا جَنَاحَيْنِ.	هرگاه خداوند نابودی مورچه را بخواهد، برایش دو بال می‌رواند. مضارع اخباری
«إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ»	اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند. مضارع اخباری

۳ لِ (امر) + مضارع (غائب / متکلم) ← باید + مضارع التزامی

- لِي + يُرْسِلَ ← لِیُرْسِلَ (باید بفرستد)
- لِي + نُنْتَقِمَ ← لِنُنْتَقِمَ (باید انتقام بگیریم)
- گاهی حروف ربطی مانند «و، ف، ثُمَّ» قبل از «لِ» می‌آیند و آن را [لام امر] ساکن می‌کنند.

وَلْتَذَكَّرْكُمْ مِثْلًا لِإِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ	و باید یاد کنید.
---	------------------

۴ لا (نهی) + مضارع (غائب / متکلم) ← نباید + مضارع التزامی

- لا + يَنْتَقِلَ ← لا يَنْتَقِلُ (نبايد جا بشود)
- لا + يَذْهَبُوا ← لا يَذْهَبُوا (نبايد بروند)

پاسخ سوالات

۱. آمرزش نخواهد خواست (لن + فعل مضارع (يَسْتَعْفِرُ) ← لن يَسْتَعْفِرَ (مستقبل منفی))
۲. کمک خواهد کرد (س + فعل مضارع (أَسَاعِدُ) ← مستقبل)
۳. پنهان خواهند کرد
(لن + فعل مضارع (يَكْتُمُونَ) ← لن يَكْتُمُوا (مستقبل منفی))
۴. نخواهد ساخت (لن + فعل مضارع (يَصْنَعُ) ← لن يَصْنَعُ (مستقبل منفی))
۵. به یاد خواهیم آورد (س + فعل مضارع (تَذَكَّرُ) ← مستقبل)
۶. خودداری خواهیم کرد
(لن + فعل مضارع (نَمْتَنِعُ) ← لن نَمْتَنِعَ (مستقبل منفی))
۷. نخواهید جنگید
(لن + فعل مضارع (تُقَاتِلُونَ) ← لن تُقَاتِلُوا (مستقبل منفی))
۸. خودداری خواهیم کرد
(لن + فعل مضارع (نَمْتَنِعُ) ← لن نَمْتَنِعَ ← مستقبل منفی)
۹. کمک نخواهند کرد
(لن + فعل مضارع (يُسَاعِدُونَ) ← لن يُسَاعِدُوا ← مستقبل منفی)
۱۰. تلاش نخواهند کرد
(لن + فعل مضارع (يَجْتَهِدُونَ) ← لن يَجْتَهِدُوا ← مستقبل منفی)
۱۱. موفق خواهد شد (سوف + فعل مضارع (يَنْجَحُ) ← مستقبل)
۱۲. مشاهده خواهد کرد
(لن + فعل مضارع (يُشَاهِدُ) ← لن يُشَاهِدَ ← مستقبل منفی)
۱۳. هم‌نشینی نخواهد کرد
(لن + فعل مضارع (يُجَالِسُ) ← لن يُجَالِسَ ← مستقبل منفی)
۱۴. به یاد خواهد آورد
(لن + فعل مضارع (يَتَذَكَّرُ) ← لن يَتَذَكَّرَ ← مستقبل منفی)
۱۵. کمک نخواهم کرد
(لن + فعل مضارع (أَسَاعِدُ) ← لن أَسَاعِدَ ← مستقبل منفی)
۱۶. به یاد خواهند آورد (سوف + فعل مضارع (يَتَذَكَّرُونَ) ← مستقبل)
۱۷. نخواهیم فرستاد
(لن + فعل مضارع (نُرْسِلُ) ← لن نُرْسِلَ (مستقبل منفی))
۱۸. یاد خواهد داد
(لن + فعل مضارع (يُعَلِّمُ) ← لن يُعَلِّمَ ← مستقبل منفی)
۱۹. پوزش خواهد خواست (س + فعل مضارع (يَعْتَذِرُ) ← مستقبل)
۲۰. تقلید نخواهد کرد (لن + فعل مضارع (يُقَلِّدُ) ← لن يُقَلِّدَ (مستقبل منفی))
۲۱. تلاش نخواهد کرد، تلاش نخواهی کرد
(لن + فعل مضارع (تَجْتَهِدُ) ← لن تَجْتَهِدَ ← مستقبل منفی)

پاسخ سوالات

۱. نباید بازی کند
(لا نهی) + فعل غایب (تَلَعَبَ) ← لا تَلَعَبْ ← مضارع التزامی منفی
۲. نباید بنویسند
(لا نهی) + فعل غایب (يَكْتُبُونَ) ← لا يَكْتُبُوا ← مضارع التزامی منفی
۳. خودداری کنیم
(أَنْ + فعل مضارع (نَمْتَنِعُ) ← أَنْ نَمْتَنِعَ ← مضارع التزامی)
۴. نباید بجنگد (لا نهی) + فعل غایب (يُقَاتِلُ) ← لا يُقَاتِلْ (مضارع التزامی منفی))
۵. تا اجرا کند (لِ + فعل مضارع (يُجْرِي) ← لِيُجْرِيَ (مضارع التزامی))
۶. باید تلاش کنیم
(لِ + امر) + فعل متکلم (نَجْتَهِدُ) ← لِنَجْتَهِدْ ← مضارع التزامی)
۷. باید گوش فرا بدهند (لِ + امر) + فعل غایب (يَسْتَمِعُ) ← لِيَسْتَمِعْ (مضارع التزامی)) / تا درک کنند (حَتَّى + فعل مضارع (يُدْرِكُونَ)) ← حَتَّى يُدْرِكُوا ← مضارع التزامی)
۸. برگردی («إِنْ: اگر ← ادات شرط» / «تَرْجِعْ» فعل شرط است. (مضارع التزامی)) / برمی‌گردم («أَرْجِعْ» جواب شرط است ← مضارع اخباری)
۹. سخن بگوید («مَنْ: هرکس ← ادات شرط» / «يَتَكَلَّمُ» فعل شرط است ← مضارع التزامی)
۱۰. آمرزش بخواهند (لَيْتَ + فعل مضارع (يَسْتَعْفِرُونَ) ← مضارع التزامی)
۱۱. نیکی بشود (أَنْ + فعل مضارع مجهول ← يُحْسَنُ (مضارع التزامی))
۱۲. باید بخوانیم (لِ + امر) + فعل متکلم (نَقْرَأُ) ← لِنَقْرَأْ (مضارع التزامی)) / تا آگاه شویم (لِ + فعل مضارع (نَطْلِعُ) ← لِيَكُنِي نَطْلِعَ ← مضارع التزامی)
۱۳. کمک کند (لَيْتَ + فعل مضارع (يُسَاعِدُ) ← مضارع التزامی)
۱۴. یاد کند (لَيْتَ + فعل مضارع (يَذْكُرُ) ← مضارع التزامی)
۱۵. مورد ستم واقع شوی (أَنْ + فعل مضارع مجهول (تُظَلَمُ) ← أَنْ تُظَلَمَ (مضارع التزامی))
۱۶. نباید به یاد آورند
(لا نهی) + فعل غایب (يَتَذَكَّرَانِ) ← لا يَتَذَكَّرَا ← مضارع التزامی منفی)
۱۷. رفتار کنند
(أَنْ + فعل مضارع (يُعَامِلُونَ) ← أَنْ يُعَامِلُوا ← مضارع التزامی)
۱۸. که برگردد (أَنْ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← أَنْ يَرْجِعَ (مضارع التزامی))
۱۹. نباید غمگین کند (لا نهی) + فعل غایب (يَحْزُنُ) ← لا يَحْزُنْ (مضارع التزامی منفی))
۲۰. تا کمک کند
(لِ + فعل مضارع (يُسَاعِدُ) ← لِيَكُنِي يُسَاعِدَ ← مضارع التزامی)
۲۱. گزینه «۳»: «يَسْتَفِيدُ» فعل مضارع در صیغه مفرد مذکر غایب است و با کلمه «الإنسان» که مفرد مذکر است مطابقت دارد؛ در ضمن حرکت آخر فعل به خاطر وجود «أَنْ» فتحه می‌گیرد. ← (ترجمه عبارت: انسان دانا باید از وجه سودمند استفاده کند.)
۲۲. گزینه «۲»: با توجه به ضمیر متکلم وحده «ي» در «لَيْتَنِي» فعل نیز به صورت متکلم وحده می‌آید. ← ترجمه عبارت: کاش من همه شهرهای کشور را ببینم.

۵. لَيْتَ (ای کاش)، لَعَلَّ (شاید، گاهی، امید است و ...)

فعل مضارع ← مضارع التزامی

«لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ»	ای کاش قوم من بدانند.
«... لَعَلَّهُمْ يَقْبَلُونَ»	شاید آن‌ها خردورزی کنند.

۶. مضارع + مضارع ← مضارع التزامی (و یا مضارع اخباری)

أَفْتَحِرْ بِطَالِبٍ يَسْعَى فِي	به دانش آموزی افتخار می‌کنم که در کسب
اِكْتِسَابِ الْمَضَائِبِ الْأَخْلَاقِيَّةِ.	فضیلت‌های اخلاقی بکوشد. (می‌کوشد)

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

۱. لَعِبَ (بازی کرد) ← لا تَلْعَبْ تَلْمِيذَةٌ ذَكِيَّةٌ فِي الصَّفِّ. (دی ۱۴۰۵)
 ۲. كَتَبَ (نوشت) ← الْأَطْفَالُ لَا يَكْتُبُوا عَلَى الْأَشْجَارِ. (دی ۱۴۰۵)
 ۳. اِمْتَنَعَ (خودداری کرد) ← أَنْ نَمْتَنِعَ. (آذر ۱۴۰۵)
 ۴. قَاتَلَ (جنگید) ← لا يُقَاتِلْ صَدِيقَهُ. (خرداد ۱۴۰۵)
 ۵. لِيُجْرِي فِيهِ تِجَارَتُهُ. (شهریور ۹۹)
 ۶. اِجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← نَحْنُ لِنَجْتَهِدُ. (خرداد ۹۹)
 ۷. لِيَسْتَمِعَ الْحُضَارَ بِدَقِّهِ حَتَّى يُدْرِكُوا كَلَامَهُ. (شهریور ۹۸)
 ۸. اِنْ تَرْجِعْ اَرْجِعْ. (شهریور ۹۸)
 ۹. تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← مَنْ يَتَكَلَّمُ فِي الْاِمْتِحَانِ يَحْسُرْ. (خرداد ۹۸)
 ۱۰. اِسْتَعْفَرَ (آمرزش خواست) ← لَيْتَهُمْ يَسْتَعْفِرُونَ لِدُنُوبِهِمْ. (خرداد ۹۸)
 ۱۱. اَحْسَنُ كَمَا تُحِبُّ اَنْ يُحْسَنَ اِلَيْكَ. (خرداد ۹۸)
 ۱۲. لِنَقْرَأْ هَذِهِ الْقِصَّةَ لِيَكُنِي نَطْلِعَ عَلَى اَفْعَالِ الْاِنْسَانِ. (خرداد ۹۸ - دی خارج ۱۴۰۰ - دی خارج ۹۷)
 ۱۳. سَاعَدَ (کمک کرد) ← لَيْتَهُ يُسَاعِدُ. (تیر ۹۸)
 ۱۴. ذَكَرَ (یاد کرد) ← لَيْتَهُ يَذْكُرْ. (دی ۹۷)
 ۱۵. لا تَظْلِمُ كَمَا لا تُحِبُّ اَنْ تُظْلَمَ. (دی ۹۷)
 ۱۶. تَذَكَّرَ (به یاد آورد) ← لا يَتَذَكَّرَا. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۱۷. عَامَلَ (رفتار کرد) ← اَنْ يُعَامِلُوا. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
 ۱۸. هُوَ يُرِيدُ اَنْ يَرْجِعَ. (دی خارج ۹۹)
 ۱۹. «يا أَيُّهَا الرَّسُولُ لا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ» (دی خارج ۹۹)
 ۲۰. سَاعَدَ (کمک کرد) ← لِيَكُنِي يُسَاعِدُ. (خرداد خارج ۹۸)
- اِنتِخِبِ الفِعل المُناسِبَ لِلْفِراغِ:
۲۱. عَلَى الْاِنْسَانِ الْعَاقِلِ اَنْ مِنَ الْوَجْهِ النَّافِعِ. (خرداد ۹۹)
 - ۱) يَسْتَفِيدُ ○ ۲) تَسْتَفِيدُ ○ ۳) يَسْتَفِيدُ
 ۲۲. لَيْتَنِي جَمِيعَ مَدَنِ بِلادِي. (شهریور ۹۸)
 - ۱) يُشَاهِدُ ○ ۲) اَشَاهِدُ ○ ۳) تُشَاهِدُ

۱۱. گزینه «۲»: (با توجه به کلمه «الطَّيُّور» که جمع مکسر غیرعقل است، فعل در صیغه مفرد مؤنث می‌آید؛ «تَلَجَّأً») ← ترجمه عبارت: گاهی پرندگان به چاره‌اندیشی پناه می‌برند.
۱۲. گزینه «۳»: گاهی یاد می‌کند (قَد + فعل مضارع (يَذْكُرُ))

امر
(۱)

• فعل امر، فعلی است که در آن به انجام دادن کاری دستور می‌دهیم.
 ← اِجْلِسْ: بنشین / اَدْخُلُوا: داخل شوید / اُزِيلَا: بفرستید

ساخت فعل امر از صیغه‌های مخاطب:

با حذف حرف مضارع «ت» به ساکن می‌رسیم و برای سهولت تلفظ همزه می‌آوریم و سپس فعل‌های دارای «ت» در انتهای فعل به ساکن ـ و فعل‌هایی که «ن» دارند، «نونشون» حذف میشه به جز نون جمع مؤنث، (دقت کنین این تغییرات در فعل ثلاثی مجرد و فعل‌های ثلاثی مزید در باب‌های «اِسْتَفْعَال»، «اِفْتِعَال»، «اِفْعَال» هست.)

یادتون باشه حرکت همزه متناسب با حرکت عین الفعل (دومین حرف اصلی فعل) هست. اگه ضمه بود همیشه ضمه (ـُ) و اگر کسره بود همون «ـِ» ولی اگه فتحه بود همیشه ـِ (کسره) فقط یک استثناء داریم و اون هم در باب «اِفْعَال» هست که کسره به «فتحه» تبدیل میشه. پس همزه فعل امر در باب «اِفْعَال» همیشه مفتوح (ـَ) هست.

«... اِزْجِعِي إِلَى رَبِّكَ ...» (فعل امر از «ترجمین»)	به سوی پروردگارت بازگرد.
«وَ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ» (فعل امر از «تشنه‌یون»)	و از بردباری و نماز یاری بجوید.

به وزن‌های ماضی، مضارع، مصدر و امر باب‌های «اِسْتَفْعَال»، «اِفْتِعَال»، «اِفْعَال» دقت کنید تا آن‌ها را با یکدیگر اشتباه نگیرید. (با ذکر یک نمونه فعل براتون توضیح دادیم.)

باب	ماضی	مضارع	مصدر	امر
اِسْتَفْعَال	اِسْتَفْعَرُ (خواست)	يَسْتَفْعِرُ (می‌خواهد)	اِسْتَفْعَارٌ (خواست)	اِسْتَفْعِرْ (بخواه)
اِفْتِعَال	اِمْتَنَعُ (خودداری کرد)	يَمْتَنِعُ (خودداری می‌کند)	اِمْتِنَاعٌ (خودداری)	اِمْتَنِعْ (کن)
اِنْفِعَال	اِنْسَجَبُ (عقب‌نشینی کرد)	يُنْسَجِبُ (عقب‌نشینی می‌کند)	اِنْسِحَابٌ (عقب‌نشینی)	اِنْسَجِبْ (عقب‌نشینی کن)
اِفْعَال	اَجْلَسُ (نشاند)	يُجْلِسُ (می‌نشاند)	اِجْلَاسٌ (نشاندن)	اَجْلِسْ (بنشان)

به فعل‌های ماضی و امر این چهار باب دقت کنید، حرکت عین الفعل (دومین حرف اصلی) در ماضی، فتحه (ـَ) و در امر، کسره (ـِ) است.

من فضلكم اِجْتَهِدُوا.
(خرداد ۱۴۰۰) لطفاً تلاش کنید.
(فعل امر از «تجتهدون»)

قَد +
مضارع

۱۲
تکرار

• هرگاه حرف «قَد» بر سر فعل مضارع بیاید، فعل مضارع را با قید «گاهی، شاید» ترجمه می‌کنیم.

قَد + مضارع ← گاهی / شاید

قَد + اَلْعَبُّ ترجمه ← گاهی بازی می‌کنم، شاید بازی کنم
 • در ترجمه فعل مضارع همراه با «قَد» از فرمول «گاهی + مضارع اخباری» یا «شاید + مضارع التزامی» استفاده می‌کنیم.

قَدْ أَذْهَبَ إِلَى الْقَرْيَةِ لِيَجُوهَا الْمُعْتَدِلُ.

گاهی به روستا به خاطر هوای معتدلش می‌روم. / شاید به روستا به خاطر هوای معتدلش بروم.

ایستگاه سؤال

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ التَّالِيَةَ:

- لَعِبَ (بازی کرد) ← قَدْ يَلْعَبُ الطِّفْلُ فِي الْغَرْفَةِ. (دی ۱۴۰۱)
- تَعَلَّمَ (یاد گرفت) ← التَّلَامِيذُ قَدْ يَتَعَلَّمُونَ اللُّغَةَ الْفَرَنْسِيَّةَ. (دی ۱۴۰۱)
- ذَكَرَ (یاد کرد) ← قَدْ يَذْكُرُ جَدِّي صَدِيقَهُ. (دی خارج ۱۴۰۰ - شهریور ۱۴۰۰)
- اجْتَهَدَ (تلاش کرد) ← هُوَ قَدْ يَجْتَهِدُ. (خرداد ۱۴۰۰)
- و قَدْ يَذْكُرُهُمْ. (شهریور ۹۸)
- تَكَلَّمَ (سخن گفت) ← قَدْ يَتَكَلَّمُ مَعَ صَدِيقِهِ. (خرداد خارج ۱۴۰۱)
- شَجَّعَ (تشویق کرد) ← قَدْ يَشَجِّعُ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
- عَلَّمَ (یاد داد) ← قَدْ يُعَلِّمُ الدَّرْسَ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
- صَنَعَ (ساخت) ← هِيَ قَدْ تَصْنَعُ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
- قَلَّدَ (تقلید کرد) ← قَدْ يَقْلِدُونَ. (دی خارج ۹۹)

اِتَّخِذِ الصَّحِيحَ:

- قَدْ الطَّيُّورُ إِلَى جَيْلٍ. (شهریور ۱۴۰۰)
- اِتَّخَذَ (۱) يَلْجَأُ (۲) تَلَجَّأُ (۳) يَلْجَوُونَ (خرداد خارج ۹۸)
- قَدْ يَذْكُرُ الْأُسْتَاذُ تِلْمِيزَهُ الْقَدَمَاءَ. (۱) یاد کرده است (۲) گاهی یاد خواهد کرد (۳) گاهی یاد می‌کند

پاسخ سؤالات

- گاهی بازی می‌کند، شاید بازی کند (قَد + فعل مضارع (يَلْعَبُ))
- گاهی یاد می‌گیرند، شاید یاد بگیرند (قَد + فعل مضارع (يَتَعَلَّمُونَ))
- گاهی یاد می‌کند، شاید یاد کند (قَد + فعل مضارع (يَذْكُرُ))
- گاهی تلاش می‌کند، شاید تلاش کند (قَد + فعل مضارع (يَجْتَهِدُ))
- گاهی یاد می‌کند، شاید یاد کند (قَد + فعل مضارع (يَذْكُرُ))
- گاهی سخن می‌گوید، شاید سخن بگوید (قَد + فعل مضارع (يَتَكَلَّمُ))
- گاهی تشویق می‌کند، شاید تشویق کند (قَد + فعل مضارع (يَشَجِّعُ))
- گاهی یاد می‌دهد، شاید یاد بدهد (قَد + فعل مضارع (يُعَلِّمُ))
- گاهی می‌سازد، شاید بسازد (قَد + فعل مضارع (تَصْنَعُ))
- گاهی تقلید می‌کنند، شاید تقلید کنند (قَد + فعل مضارع (يَقْلِدُونَ))

۱۸. تَذَكَّرْ (به یاد آورد) ← رَجَاءٌ تَذَكَّرَ.

(خرداد ۱۴۰۰)

۱۹. أَرْسَلَ (فرستاد) ← أَرْسَلُوا الْكِتَابَ.

(خرداد ۱۴۰۰)

۲۰. اسْتَعْفَرَ (آمزش خواست) ← اسْتَعْفَرَ.

(دی ۱۳۹۹)

۲۱. رَجَاءٌ تَنَاصَرُوا مَعَ أَصْدِقَائِكُمْ.

(خرداد ۱۳۹۹)

انْتَجَبَ الْفَعْلَ الْمُنَاسِبَ لِلْفِرَاقِ:

۲۲. يَا أَيُّهَا الْحَارِشُ! عَنِ النَّوْمِ.

(دی ۱۴۰۱)

○ (۱) اِمْتَنَعَ ○ (۲) يَمْتَنِعُ ○ (۳) اِمْتَنَعَ

۲۳. «يَا أَيُّهَا النَّاسُ! رَبِّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ»

(شهریور ۱۴۰۰)

○ (۱) اَعْبُدْنَا ○ (۲) اَعْبُدُوا ○ (۳) يَعْبُدُنَا

پاسخ سؤالات

۱. «عَلَّمَ: یاد بده» (فعل امر از باب «تَفْعِيل» است).
۲. «تَعَلَّمُوا: بیاموزید، یاد بگیرید» فعل امر از باب «تَفَعَّل» است. (دقت کنید «تَعَلَّمُوا» می‌تونه ماضی هم باشه: «فراگرفتند») ولی با توجه به کلمه «رَجَاءً»: لطفاً) که معنای درخواست کاری را می‌ده، این فعل در معنای امر هست.
۳. «اسْتَعْفَرُوا: آمزش بخواهید» فعل امر است (عین الفعل آن کسره دارد).
۴. «اسْتَعْفَرَ» مصدر باب «اسْتَفْعَال» و به معنای «آمزش خواستن» است.
۵. «تَذَكَّرْنَا: به یاد آوردید» فعل امر از باب «تَفَعَّل» است. (دقت کنید که فعل «تَذَكَّرْنَا» به یاد آوردند» ماضی هم می‌تواند باشد ولی با توجه به ندایی بودن جمله «أَيُّهَا...»، این فعل، امر است.)
۶. «اجْتَهَدُوا» فعل امر از باب «افْتِعَال» و به معنای «تلاش کنید» است. («اجْتَهَدُوا: تلاش کردند» ماضی است).
۷. «قَاتِلْ: جنگ» فعل امر از باب «مُفَاعَلَة» است.
۸. «المُعَامَلَة» مصدر باب «مُفَاعَلَة» و به معنای «رفتار کردن» است.
۹. «شاهدوا: مشاهده کنید، ببینید» فعل امر است (عین الفعل آن کسره دارد) و نباید آن را با «شاهدوا: مشاهده کردند، دیدند» که ماضی است اشتباه گرفت.
۱۰. «الاجْتِهَاد» مصدر باب «افْتِعَال» و به معنای «تلاش کردن» است.
۱۱. «أرأوا: نشان دهید» فعل امر از «تَرَوْنَ» است.
۱۲. «أَرْسَلُوا» فعل امر از باب «افْعَال» به معنای «بفرست» است.
۱۳. «اسْتَعْفَرُوا: آمزش بخواهید» فعل امر است (عین الفعل آن کسره دارد) و نباید آن را با فعل ماضی «اسْتَعْفَرُوا: آمزش خواستند» اشتباه گرفت.
۱۴. «أَحْسِنُوا: نیکی کنید» فعل امر از باب «افْعَال» است. («أَحْسِنُوا: نیکی کردند» فعل ماضی است).
۱۵. «إِعْمَلُوا» فعل امر و به معنای «عمل کنید» است.
۱۶. «أَذْكُرُوا» فعل امر و به معنای «یاد کنید» است.
۱۷. «أَرْسَلُوا» فعل امر از باب «افْعَال» و به معنای «بفرستید» است.
۱۸. «تَذَكَّرْنَا: به یاد آور» فعل امر از باب «تَفَعَّل» است.
۱۹. «أَرْسَلُوا: بفرستید» فعل امر از باب «افْعَال» است.
۲۰. «اسْتَعْفَرَ: آمزش بخواه» فعل امر از باب «اسْتَفْعَال» است. («اسْتَعْفَرَ: آمزش خواست»، فعل ماضی است.)

«اجْتَهَدُوا» فعل امر (حرکت عین الفعل «کسره» هست). و از باب «افْتِعَال» است و نباید آن را با ماضی «اجْتَهَدُوا» اشتباه بگیرید.

حالا به ساخت فعل امر باب‌های «مُفَاعَلَة»، تَفَاعُلٌ، تَفَعِيلٌ، تَفَعَّلٌ» دقت کنید. (هنگام امر این فعل‌ها، زمانی که حرف مضارع «ت» را حذف می‌کنیم به راحتی می‌توانیم فعل را بخوانیم، بنابراین نیازی به همزه فعل امر نداریم.)

تجاهد (جهد مبارزه کن) تَعَلَّمُوا ← علموا (یاد دهید)

به وزن های ماضی، مضارع، مصدر و امر باب‌های «مُفَاعَلَة»، تَفَاعُلٌ، تَفَعِيلٌ، تَفَعَّلٌ» دقت کنید تا آن‌ها را با یکدیگر اشتباه نگیرید.

باب	مُفَاعَلَة	تَفَاعُلٌ	تَفَعِيلٌ	تَفَعَّلٌ
ماضی	كَاتَبَ (نامه‌نگاری کرد)	تَقَاعَدَ (بازنشسته شد)	عَلَّمَ (یاد داد)	تَذَكَّرَ (به یاد آورد)
مضارع	يُكَاتِبُ (نامه‌نگاری می‌کند)	يَتَقَاعَدُ (بازنشسته می‌شود)	يُعَلِّمُ (یاد می‌دهد)	يَتَذَكَّرُ (به یاد می‌آورد)
مصدر	مُكَاتِبَةٌ (نامه‌نگاری کردن)	تَقَاعُدٌ (بازنشسته شدن)	تَعْلِيمٌ (یاد دادن)	تَذَكُّرٌ (به یاد آوردن)
امر	كَاتِبْ (نامه‌نگاری کن)	تَقَاعَدْ (بازنشسته شو)	عَلِّمْ (یاد بده)	تَذَكَّرْ (به یاد آور)
توضیحات	به ماضی و امر دقت کنید.	مصدر را با فعل امر اشتباه نگیرید.	ماضی را با فعل امر اشتباه نگیرید.	به ماضی و مصدر دقت کنید.

ایستگاه سؤال

ترجم الأفعال التالية:

۱. عَلَّمَنِي الْكُتُبَ النَّافِعَةَ. (ردیبهشت ۱۴۰۴)
۲. تَعَلَّمْ (یاد گرفت) ← رَجَاءٌ تَعَلَّمُوا الْعَرَبِيَّةَ. (دی ۱۴۰۰)
۳. اسْتَعْفَرَ (آمزش خواست) ← اسْتَعْفَرُوا اللَّهَ جَمِيعاً. (دی ۱۴۰۰)
۴. اسْتَعْفَرَ (آمزش خواست) ← اسْتَعْفَرُوا النَّاسَ مِنَ اللَّهِ مَحْمُودًا. (دی ۱۴۰۰)
۵. تَذَكَّرْ (به یاد آورد) ← أَيُّهَا الطَّالِبَاتُ! تَذَكَّرْنَ الْوَاجِبَاتِ. (شهریور ۱۴۰۰)
۶. اجْتَهَدْ (تلاش کرد) ← مِنْ فَضْلِكُمْ اجْتَهَدُوا. (خرداد ۱۴۰۰)
۷. قَاتِلْ (جنگید) ← قَاتِلِ الْأَعْدَاءَ.
۸. عَامَلْ (رفتار کرد) ← الْمُعَامَلَةَ.
۹. شاهدْ (دید) ← رَجَاءٌ شَاهِدُوا.
۱۰. اجْتَهَدْ (تلاش کرد) ← الاجْتِهَادَ.
۱۱. «هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَارُوقِي...»
۱۲. أَرْسَلَ (فرستاد) ← أَرْسَلْنَا.
۱۳. أَيُّهَا النَّاسُ، اسْتَعْفِرُوا لِدُنُوبِكُمْ.
۱۴. «أَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ»
۱۵. عَمِلْ (عمل کرد) ← إِعْمَلُوا.
۱۶. ذَكَّرْ (یاد کرد) ← أَذْكُرُوا رَبَّكُمْ.
۱۷. أَرْسَلَ (فرستاد) ← أَرْسَلُوا.

۶. باید موقّق شود (ل + فعل مضارع غایب (يَنْجَحُ) ← لِيَنْجَحَ (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۷. باید کمک کند (ل + فعل مضارع غایب (يُسَاعِدُ) ← لِيُسَاعِدَ (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۸. باید بفرستد (ل + فعل مضارع غایب (يُرْسِلُ) ← لِيُرْسِلَ (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۹. باید بخوانیم (ل + فعل مضارع متکلم (تَقْرَأُ) ← لِنَقْرَأُ (امر غایب) ← مضارع التزامی)

فعل معلوم: فعلی است که فاعل آن در جمله مشخص و معلوم باشد.

أَكَلَ الطُّفْلُ طَعَامَهُ.

کودک غذایی را خورد.

تشخیص فعل ماضی مجهول

حرف ما قبل آخر: کسره (ـِ)

حروف حرکت دار قبل از حرف آخر: ضمه (ـُ)

كُتِبَ مجهول (نوشته شد)

اُكْتُبَ مجهول (به دست آورده شد)

تشخیص فعل مضارع مجهول

حرف ما قبل آخر: فتحه (ـَ)

حرف مضارعه: ضمه (ـُ)

يُكْتُبُ مجهول (نوشته می شود)

در ترجمه فعل ماضی مجهول از فعل کمکی «شدن» استفاده می کنیم.

نُصِبَ لَهُ مَنبَرٌ.

منبری برایش نصب شد. (برپا شد)

در ترجمه فعل مضارع مجهول از فعل «می شود» و مشتقات آن استفاده می کنیم.

عِنْدَ السُّدَانِ يُغْرَفُ الْإِخْوَانُ.

هنگام سختی ها، برادران شناخته می شوند.

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالیة:

۱. أمر أنوشروان أن يعطى للفلاح ألف دينار. (اردیبهشت ۱۴۰۲ - دی ۹۸)
۲. لا تطلم كما لا تحب أن تطلم. (اردیبهشت ۱۴۰۲)
۳. شجّ تشویق کرد) ← التلمیذات یسجّعن فی الصفّ. (خرداد ۱۴۰۱)
۴. عفر (آمرزید) ← لا یغفر المخطئ. (دی ۱۴۰۰)
۵. «خلق الإنسان ضعیفاً» (دی ۱۴۰۰)
۶. قطع (برید) ← قطع شجرة. (شهریور ۱۴۰۰)
۷. خلق (آفرید) ← خلق. (دی ۹۹)
۸. یحکن أن مزارعاً كانت له مزرعة كبيرة. (دی ۹۹)
۹. قطع (برید) ← ما قطع رجائي. (دی خراج ۱۴۰۰)
۱۰. تمنح جائزة نوبل إلى من یفید البشرية. (خرداد خراج ۹۹)
۱۱. بالتعلیم أرسلت. (دی ۹۷ - دی خراج ۹۷)

۲۱. «تنصروا: همیاری کنید» فعل امر از باب «تفاعل» است. (دقت کنید «تنصروا» می تونه ماضی هم باشه (همیاری کردند)؛ ولی با توجه به کلمه «رجاء: لطفاً» که معنای درخواست کاری را می دهد و نیز ضمیر متصل «کم» در «أصدقائکم» که بر مخاطب دلالت دارد، این فعل در معنای امر است.)
۲۲. گزینه «۳»: «إمتنع» فعل امر از باب «إفیتعال» است و با توجه به «أیها الحارِس» که بر مفرد مذکر مخاطب دلالت دارد، در صیغه «للمخاطب» آمده است.
۲۳. گزینه «۲»: «یا أیها الناس...» بر جمع مذکر مخاطب دلالت دارد؛ بنابراین فعل امر «أعبدوا» در همین صیغه مناسب جای خالی است.

ساخت فعل امر از صیغه های غایب و متکلم:

حرف «ل: باید» بر سر فعل های غایب و متکلم نیز نوعی دیگر از فعل امر به شمار می رود. (دقت کنید که «ل» امر غایب و متکلم، آخر فعل را ساکن می کنه و نون دارها، نونشون حذف میشه به جز نون جمع مؤنث.)

لینزع ← باید برگردد (ل + فعل مضارع غایب)

لا یجث ← باید جست و جو کنم (ل + فعل مضارع متکلم)

این نوع از فعل امر به صورت زیر ترجمه می شود:

باید + مضارع التزامی

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالیة:

۱. ساعد (کمک کرد) ← الأغنیاء لیساعدوا الفقراء. (دی ۱۴۰۱)
۲. صنع (ساخت) ← النجار یصنع منصدة. (خرداد ۱۴۰۱)
۳. تدكّر (به یاد آورد) ← لیتدکّر درسه. (دی ۱۴۰۰)
۴. اجتهد (تلاش کرد) ← لیجتهد. (خرداد خراج ۹۹)
۵. إمتنع (خودداری کرد) ← لئمتنع. (آذر ۱۴۰۱)
۶. نجح (موقّق شد) ← لینجح. (شهریور ۹۸)
۷. ساعد (کمک کرد) ← هو لیساعد. (شهریور ۹۹)
۸. أرسل (فرستاد) ← لیرسل. (دی ۹۹)
۹. لئقرأ هذه القصّة لکي نطلع علی أفعال الإنسان. (خرداد ۹۸ - دی خراج ۱۴۰۰)

پاسخ سوالات

۱. باید کمک کنند (ل + فعل مضارع غایب (یساعدون) ← لیساعدوا (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۲. باید بسازد (ل + فعل مضارع غایب (یصنع) ← لیصنع (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۳. باید به یاد بیورد (ل + فعل مضارع غایب (یتدکّر) ← لیتدکّر (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۴. باید بکوشد (تلاش کند) (ل + فعل مضارع غایب (یجتهد) ← لیجتهد (امر غایب) ← مضارع التزامی)
۵. باید خودداری کنیم (ل + فعل مضارع متکلم (ئمتنع) ← لئمتنع (امر غایب) ← مضارع التزامی)

انتخب الصحیح للفراغ:

۱۲. نَزَلَ الْمَلَأَنُكَ تَزِيلًا

- (۱) فرود آورده شدند
- (۲) فرود آورده می شوند
- (۳) فرود آمدند

(خرداد ۹۹)

۱۳. كَانَتْ إِضَاءَ جَمِيعِ النَّاسِ غَايَةً لَا

- (۱) يُذْرِكُ
- (۲) تُذْرِكُ
- (۳) يُذْرِكُونَ

(خرداد خارج ۱۴۰۰)

لا تَحْرُزْنِي (مرا غمگین نمی کند)

«ن» دوم وقایه است و ضمیر «ی» مفعول است و «مرا» ترجمه می شود.

أَعْنِي (کمکم کن، به من کمک کن) ← أَعِنَ (فعل امر) + ن + ي (أَعْنِي)

بنابراین با توجه به «ن» متوجه می شویم که نون دوم وقایه است. (عَوْن)

ایستگاه سؤال

ترجمه الأفعال التالية:

۱. سَاعَدَ (کمک کرد) ← الطَّلَابُ سَاعَدُونِي. (دی ۱۴۰۱)
۲. حَفِظَ (حفظ کرد) ← قَدْ حَفِظَنِي إِيمَانِي. (خرداد ۹۹)
۳. عَامَلَ (رفتار کرد) ← عَامِلُنِي. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
۴. عَلَّمَ (یاد داد) ← عَلَّمَنِي عِلْمَكَ. (خرداد خارج ۱۴۰۰)
۵. سَاعَدَ (کمک کرد) ← زَجَاءَ سَاعِدُنِي. (دی خارج ۱۴۰۰ - دی ۱۴۰۰)
۶. سَاعَدَ (کمک کرد) ← زَجَاءَ سَاعِدُونِي. (خرداد خارج ۹۸)
۷. سَاعَدَ (کمک کرد) ← هُمْ سَاعِدُونِي. (دی خارج ۹۸ - تیر ۹۸)
۸. أَعِينُونِي بِوَرَعٍ وَاجْتِهَادٍ. (دی خارج ۹۷)
۹. عَيَّنَ نَوْنَ الْوَقَايَةِ: (خرداد ۱۴۰۱)

پاسخ سؤالات

۱. به من کمک کردند (سَاعَدُوا (فعل ماضی) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۲. مرا حفظ کرده است (قَدْ حَفِظَ (ماضی نقلی) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۳. با من رفتار کن (عَامِلٌ (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۴. به من یاد بده (عَلَّمَ (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۵. به من کمک کن (سَاعِدْ (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۶. به من کمک کنید (سَاعِدُوا (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۷. به من کمک کردند (سَاعَدُوا (فعل ماضی) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۸. مرا یاری دهید (أَعِينُوا (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل))
۹. گزینه «۱»: «مرا حفظ کن (احم) (فعل امر) + ن (وقایه) + ي (ضمیر متصل)» بررسی گزینه (۲): «لا تَحْرُزْنِي» فعل نهی از «تَحْرُزْنَ» است و «ن» در آن جزء ریشه فعل است و وقایه نمی باشد. (حَزَنَ: ریشه فعل)

نون وقایه

• هرگاه فعلی (ماضی، مضارع، امر) به ضمیر «ی» متصل شود میان نشان «نون» می آید که به آن «وقایه» گفته می شود.

◀ أَخَذَ + ن (وقایه) + ي ← أَخَذَنِي (مرا برد)

• ضمیر متصل «ی» پس از «نون وقایه» مفعول است و به صورت «مرا / به من» ترجمه می شود.

◀ أَزِيدُنِي ← مرا راهنمایی کن.

فعل + ن + ي

ماضی / مضارع / امر + ن + ي ← ترجمه ضمیر (ی) (به من، مرا)

◀ فعل هایی که «نون» آخرین حرف اصلی آن هاست مانند «يَحْرُزُنْ، سَكُنْ، يَفِنْ، حَسِبْ و ...» فقط هنگامی «نون» وقایه دارند که علاوه بر «نون» خود، حرف «نون» دیگری هم داشته باشند.

لا تَحْرُزْنِي (غمگین نشو)

«ن» جزو خود کلمه است و ضمیر «ی» مفعول ترجمه نمی شود؛ بلکه فاعل هست.

بِأَخْتِي الْكَرِيمَةِ أَحْسِنِي
إِلَى الْمَسَاكِينِ.
ای خواهر بخشنده ام به بیچارگان نیکی کن.

فعل «أَحْسِنِي» امر از «تُحْسِنِينَ» می باشد و ریشه فعل «حَسِبْ» هست، پس «نون» جزو ریشه اصلی فعله و چون «ن» دیگری نداریم ضمیر «ی» ضمیر متصل فاعلی هست.

قسمت

تمارین کتاب درسی

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ | التَّمْرِينُ الْخَامِسُ

الف) رَجَاءٌ، أُكْتُبَنَّ حَلَّ الْأَسْئَلَةِ مَعَ زَمِيلَاتِيكَنَّ.	۱) لطفاً حلّ پرسش‌ها را با هم‌کلاسی‌هایتان بنویسید.
ب) إِنْ تَكْتُبَ بِعَجَلَةٍ، فَسَيُضِيحُ خَطَّكَ قَبِيحاً.	۲) اگر با عجله بنویسی خطت زشت خواهد شد.
ج) أُرِيدُ أَنْ أَكْتُبَ ذِكْرِي فِي دَفْتَرِ الذُّكْرِيَّاتِ.	۳) می‌خواهم [که] خاطره‌ای در دفترِ خاطرات بنویسم.
د) لَنْ يَكْتُبَ الْعَاقِلُ عَلَى الْأَثَارِ التَّارِيخِيَّةِ.	۴) [انسان] خردمند، روی آثار تاریخی نخواهد نوشت.
ه) إِنَّهُ سَوْفَ يَكْتُبُ أَفْكَارَهُ عَلَى الْوَرَقَةِ.	۵) قطعاً او اندیشه‌هایش را روی کاغذ خواهد نوشت.
و) عِنْدَمَا شَاهَدْتُهُ كَانَ يَكْتُبُ تَمْرِينَهُ.	۶) هنگامی‌که او را دیدم، تمرینش را می‌نوشت.
ز) قَدْ يَكْتُبُ الْكُسُولُ تَمَارِينَ الدَّرْسِ.	۷) تنبل، تمرین‌های درس را گاهی می‌نویسد (شاید بنویسد).
ح) يَا تَلَامِيذُ، لِمَ لَا تَكْتُبُونَ التَّرْجَمَةَ؟	۸) ای دانش‌آموزان، چرا ترجمه را نمی‌نویسید؟
ط) رَجَاءٌ، لَا تَكْتُبُوا عَلَى جِلْدِ الْكِتَابِ.	۹) لطفاً روی جلد کتاب ننویسید.
ی) هِيَ قَدْ كَتَبَتْ رِسَالَةً لِصَدِيقَتِهَا.	۱۰) او نامه‌ای به دوستش نوشته است.
ک) لِيَكْتُبَ جُمَلًا جَمِيلَةً فِي دَفَاتِرِنَا.	۱۱) در دفترهایمان جمله‌هایی زیبا باید بنویسیم.
ل) أَنَا لَمْ أَكْتُبْ وَاجِبَاتِي أَمْسٍ.	۱۲) من دیروز تکلیف‌هایم را ننوشتم (ننوشته‌ام).
م) مَا كَتَبْنَا شَيْئًا عَلَى الْجِدَارِ.	۱۳) روی دیوار چیزی ننوشتیم.
ن) كُتِبَ حَدِيثٌ عَلَى اللَّوْحِ.	۱۴) حدیثی روی تخته نوشته شد.
س) كَانُوا يَكْتُبُونَ الْأَجْوِبَةَ.	۱۵) جواب‌ها را می‌نوشتند.
ع) كَانُوا قَدْ كَتَبُوا دَرَسَهُمْ.	۱۶) درسشان را نوشته بودند.
ف) يَكْتُبُ نَصَّ قَصِيْرٍ.	۱۷) متنی کوتاه نوشته می‌شود.

نکات ترجمه

۱) «أَكْتُبَنَّ» فعل امر از «تَكْتُبُونَ» است.	۹) «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییریافته (تَكْتُبُوا) ← نهی
۲) «إِنْ: اگر» ← ادات شرط / «تَكْتُبُ» فعل شرط است و مضارع التزامی ترجمه می‌شود.	۱۰) قَدْ + فعل ماضی (كَتَبْتَ) ← ماضی نقلی
۳) أَنْ + فعل مضارع (أَكْتُبُ) ← مضارع التزامی	۱۱) لِ (امر) + فعل متکلم (تَكْتُبُ) ← لِتَكْتُبُ ← باید + مضارع التزامی
۴) لَنْ + فعل مضارع (يَكْتُبُ) ← لَنْ يَكْتُبُ ← (مستقبل منفی)	۱۲) لَمْ + فعل مضارع (أَكْتُبُ) ← لَمْ أَكْتُبُ ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی
۵) سَوْفَ + فعل مضارع (يَكْتُبُ) ← مستقبل	۱۳) مَا + فعل ماضی (كَتَبْنَا) ← ماضی منفی
۶) كَانَ + فعل مضارع (يَكْتُبُ) ← ماضی استمراری	۱۴) «كُتِبَ» بر وزن «فُعِلَ» فعل ماضی مجهول است.
۷) قَدْ + فعل مضارع (يَكْتُبُ) ← فعل مضارع با «گاهی» یا «شاید» ترجمه می‌شود.	۱۵) كانوا + فعل مضارع (يَكْتُبُونَ) ← ماضی استمراری
۸) «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییرنیافته (تَكْتُبُونَ) ← مضارع منفی	۱۶) كانوا + قَدْ + فعل ماضی (كَتَبُوا) ← ماضی بعید
	۱۷) «يَكْتُبُ» بر وزن «يُفْعَلُ» فعل مضارع مجهول است.

الدَّرْسُ الثَّانِي | التَّمْرِينُ السَّادِسُ

الف (كَتَبَ : نوشت	<p>۱ قَدْ كُتِبَ التَّمْرِينُ: تمرین نوشته شد.</p> <p>۲ لِمَ لَا تَكْتُبِينَ دَرْسَكَ؟ چرا درست را نمی نویسی؟</p> <p>۳ لَمْ تَكْتُبِي شَيْئًا: چیزی را ننوشتی (ننوشته ای)</p>
ب (تَكَاتَبَ : نامه نگاری کرد	<p>۴ اَلصَّدِيقَانِ تَكَاتَبَا: دو دوست با یکدیگر نامه نگاری کردند.</p> <p>۵ رَجَاءٌ تَكَاتَبَا: لطفًا با یکدیگر نامه نگاری کنید.</p> <p>۶ تَكَاتَبَ الرَّمِيلَانِ: دو همکلاسی با یکدیگر نامه نگاری کردند.</p>
ج (مَنَعَ : بازداشت، منع کرد	<p>۷ مُنِعْتُ عَنِ الْمَوَادِّ الشُّكْرِيَّةِ: از مواد قندی منع شدم.</p> <p>۸ لَا تَمْتَنِعْنَا عَنِ الْخُرُوجِ: ما را از بیرون رفتن منع نکن (باز ندار).</p>
د (اِمْتَنَعَ : خودداری کرد	<p>۹ لَنْ نَمْتَنِعَ عَنِ الْخُرُوجِ: از بیرون رفتن خودداری نخواهیم کرد.</p> <p>۱۰ لَا تَمْتَنِعُوا عَنِ الْأَكْلِ: از خوردن خودداری نکنید.</p> <p>۱۱ كَانَ الْحَارِثُ قَدْ اِمْتَنَعَ عَنِ التُّومِ: نگهبان از خواب خودداری کرده بود.</p>
هـ (عَمِلَ : کار کرد، عمل کرد	<p>۱۲ لِمَ مَا عَمِلْتُمْ يَوْجِبَاتِكُمْ؟ چرا به وظایفان عمل نکردید؟</p> <p>۱۳ أَتَعْمَلُونَ فِي الْمَصْنَعِ؟ آیا در کارخانه کار می کنید؟</p>
و (عَامَلَ : رفتار کرد	<p>۱۴ إِلَهِي، عَامِلْنَا بِفَضْلِكَ! خدایا! با بخشش خود با ما رفتار کن.</p> <p>۱۵ إِلَهِي، لَا تُعَامِلْنَا بِعَدْلِكَ! خدایا! با دادگریات با ما رفتار نکن.</p> <p>۱۶ كَانُوا يُعَامِلُونَنَا جَيِّدًا: به خوبی با ما رفتار می کردند.</p>
ز (ذَكَرَ : یاد کرد	<p>۱۷ قَدْ ذَكَرَ الْمُؤْمِنُ رَبَّهُ: مؤمن پروردگارش را یاد کرده است. (یاد کرد)</p> <p>۱۸ ذُكِرَتْ بِالْحَيْرِ: به نیکی یاد شدی.</p> <p>۱۹ قَدْ يَذْكُرُ الْأُسْتَاذُ تَلَامِيذَهُ الْقَدَمَاءَ: گاهی استاد دانش آموزان قدیمش را یاد می کند. (شاید ... یاد بکند)</p>
ح (تَذَكَّرَ : به یاد آورد	<p>۲۰ جَدِّي وَ جَدَّتِي تَذَكَّرَانِي: پدربزرگ و مادر بزرگ مرا به یاد آوردند.</p> <p>۲۱ سَيَتَذَكَّرُنَا الْمُدْرَسُ: معلم ما را به یاد خواهد آورد.</p> <p>۲۲ لَا أَتَذَكَّرُكَ يَا زَمِيلِي: همکلاسی ام، تو را به یاد نمی آورم.</p>

نکات ترجمه

<p>۱۲ ما + فعل ماضی (عَمِلْتُمْ) ← ماضی منفی</p> <p>۱۳ «تَعْمَلُونَ» فعل مضارع جمع مذكر مخاطب است.</p> <p>۱۴ «عَامِلٌ» فعل امر از باب «مُفَاعَلَةٌ» است.</p> <p>۱۵ «لَا» ی نهی + فعل تغییر یافته مضارع (تُعَامِلُ) ← نهی</p> <p>۱۶ كانوا + فعل مضارع (يُعَامِلُونَ) ← ماضی استمراری</p> <p>۱۷ قَدْ + فعل ماضی (ذَكَرَ) ← ماضی نقلی یا ساده</p> <p>۱۸ «ذُكِرَتْ» فعل ماضی مجهول است.</p> <p>۱۹ قَدْ + فعل مضارع (يَذْكُرُ) ← فعل مضارع «بِإِغْيَابِ» یا «شاید» ترجمه می شود.</p> <p>۲۰ فعل ماضی (تَذَكَّرَا) از باب «تَفَعَّلَ» + ن (وقایه) + ضمیر متصل «ی»</p> <p>۲۱ س + فعل مضارع (يَتَذَكَّرُ) ← مستقبل</p> <p>۲۲ «لَا» ی نهی + فعل مضارع (أَتَذَكَّرُكَ) ← مضارع منفی</p>	<p>۱ قَدْ + فعل ماضی مجهول (كُتِبَ) ← ماضی نقلی مجهول</p> <p>۲ «لَا» ی نهی + فعل مضارع (تَكْتُبِينَ) ← مضارع منفی</p> <p>۳ لَمْ + فعل مضارع تغییر یافته (تَكْتُبِي) ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی</p> <p>۴ «تَكَاتَبَا» فعل ماضی از باب «تَفَاعُلٌ» است.</p> <p>۵ «تَكَاتَبَا» فعل امر از باب «تَفَاعُلٌ» است.</p> <p>۶ «تَكَاتَبَ» فعل ماضی از باب «تَفَاعُلٌ» است.</p> <p>۷ «مُنِعْتُ» فعل ماضی مجهول است.</p> <p>۸ «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تَمْتَنِعَ) ← نهی</p> <p>۹ لَنْ + فعل مضارع (نَمْتَنِعَ) ← مستقبل منفی</p> <p>۱۰ «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تَمْتَنِعُوا) ← نهی</p> <p>۱۱ كَانَ + (قَدْ) + فعل ماضی (اِمْتَنَعَ) ← ماضی بعید</p>
--	--

الدَّرْسُ الثَّلَاثُ | التَّمْرِينُ الْخَامِسُ

الف) تَقْرَحَنَّ: پیشنهاد می دهید	۱ رَجَاءٌ اِقْتَرَحَنَّ: لطفاً پیشنهاد دهید.
ب) تَبْتَعِدُ: دور می شوی	۲ لَا تَبْتَعِدْ: دور نشو.
ج) تُسْرِعُ: می شتابی	۳ اَسْرِعْ: بشتاب.
د) يَعْتَذِرُ: پوزش می خواهد	۴ اَعْتَذِرْ: پوزش می خواهم.
ه) قَاتِلْ: جنگید	۵ لَا يُقَاتِلْ: نباید بجنگد.
و) اِسْتَهْلَكَ: مصرف کرد	۶ مَا اِسْتَهْلَكْنَا: مصرف نکردیم.
ز) اِنْفَتَحَ: گشوده شد	۷ لَمْ يَنْفَتِحْ: گشوده نشد، گشوده نشده است.
ح) تَطَاهَرُ: وانمود کرد	۸ لَا تَطَاهَرْ: وانمود نمی کند، وانمود نمی کنی.
ط) تَوَكَّلْ: توکل کرد	۹ سَتَتَوَكَّلْ: توکل خواهیم کرد.
ی) عَلِّمْ: آموزش بده	۱۰ عَلِّمْنِي: به من [مرا] آموزش بده.
ک) يَزِجُّ: برمی گردد	۱۱ لَنْ يَزِجَّ: برنخواهد گشت.
ل) يَنْجَحُ: موفق می شود	۱۲ لَيَنْجَحْ: باید موفق شود.

نکات ترجمه

- ۱ فعل امر از باب «اِفْتِعَال» ← صیغه جمع مذکر مخاطب
- ۲ «لا» ی نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تَبْتَعِدُ) ← نهی
- ۳ فعل امر از باب «اِفْعَال» صیغه مفرد مذکر مخاطب
- ۴ فعل مضارع صیغه متکلم وحده از باب «اِفْتِعَال»
- ۵ «لا» ی نهی + فعل غایب (يُقَاتِلُ) ← لَا يُقَاتِلُ ← نباید + مضارع التزامی
- ۶ ما + فعل ماضی (اِسْتَهْلَكْنَا) ← ماضی منفی
- ۷ لَمْ + فعل مضارع تغییر یافته (يَنْفَتِحُ) ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی
- ۸ «لا» ی نفی + فعل مضارع (تَطَاهَرُ) ← مضارع منفی
- ۹ سَ + فعل مضارع (تَتَوَكَّلُ) ← مستقبل
- ۱۰ فعل امر (عَلِّمْ) از باب «تَفْعِيل» + ن (وقایه) + ضمیر متصل «ی»
- ۱۱ لَنْ + فعل مضارع (يَزِجُّ) ← مستقبل منفی
- ۱۲ لِ + فعل مضارع غایب (يَنْجَحُ) ← لَيَنْجَحْ (امر غایب) ← باید + مضارع التزامی

الدَّرْسُ الرَّابِعُ | التَّمْرِينُ الثَّلَاثُ

۱ قَدْ أَرْسَلْتُ: فرستاده است	۲ سَوْفَ يُرْسِلُ: خواهد فرستاد
۳ أَرْسَلُوا: بفرستید	۴ إِرْسَالًا: فرستادن
۵ إِنْتَبَهَ: آگاه شد	۶ سَتَنْتَبِهُونَ: آگاه خواهید شد
۷ إِنْتَبِهُوا: آگاه شوید	۸ إِنْتِبَاهًا: آگاه شدن
۹ إِنْسَحَبْتُمْ: عقب نشینی کردید	۱۰ لَا يَنْسَحِبُ: عقب نشینی نمی کند
۱۱ لَا تَنْسَحِبْ: عقب نشینی نکن	۱۲ إِنْسِحَابًا: عقب نشینی کردن
۱۳ مَا اسْتَرْجَعْتُ: پس نگرفت	۱۴ يَسْتَرْجِعُ: پس می گیرد
۱۵ لَا تَسْتَرْجِعِي: پس نگیر	۱۶ إِسْتِرْجَاعًا: پس گرفتن
۱۷ مَا جَادَلَ: بحث نکرد	۱۸ لَمْ يُجَادِلْ: بحث نکرد، بحث نکرده است
۱۹ لَا تُجَادِلُوا: بحث نکنید	۲۰ مُجَادَلَةً: بحث کردن
۲۱ تَذَكَّرْتُ: به یاد آورد	۲۲ يَتَذَكَّرَانِ: به یاد می آورند
۲۳ تَذَكَّرْتُ: به یاد آور	۲۴ تَذَكُّرًا: به یاد آوردن
۲۵ تَنَاصَرُوا: همیاری کردند	۲۶ تَتَنَاصَرُونَ: همیاری می کنید
۲۷ رَجَاءً تَنَاصَرُوا: لطفاً همیاری کنید	۲۸ تَنَاصُرًا: همیاری کردن
۲۹ قَدْ سَجَّلْتُ: ضبط کرده است	۳۰ تُسَجِّلِينَ: ضبط می کنی
۳۱ سَجَّلْتُ: ضبط کن	۳۲ تَسْجِيلًا: ضبط کردن

نکات ترجمه

۱ قَدْ + فعل ماضی (أَرْسَلْتُ) ← ماضی نقلی	۱۷ ما + فعل ماضی (جادَلَ) ← ماضی منفی
۲ سَوْفَ + فعل مضارع (يُرْسِلُ) ← مستقبل	۱۸ لَمْ + فعل مضارع تغییر یافته (يُجَادِلُ) ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی
۳ «أَرْسَلُوا» فعل امر از باب «إِفْعَال» و صیغه جمع مذکر مخاطب است.	۱۹ «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تُجَادِلُونَ) ← لَا تُجَادِلُوا ← نهی
۴ مصدر باب «إِفْعَال» است.	۲۰ مصدر باب «مُفَاعَلَةٌ» است.
۵ فعل ماضی از باب «إِفْتِعَال» و صیغه مفرد مذکر غایب است.	۲۱ فعل ماضی باب «تَفَعَّلُ» و صیغه مفرد مذکر غایب است.
۶ سَ + فعل مضارع (تَنْتَبِهُونَ) ← مستقبل	۲۲ فعل مضارع باب «تَفَعَّلُ» و صیغه مثنای مذکر غایب است.
۷ «إِنْتَبِهُوا» فعل امر از باب «إِفْتِعَال» و صیغه جمع مذکر مخاطب است.	۲۳ فعل امر از باب «تَفَعَّلُ» و صیغه مفرد مذکر مخاطب است.
۸ مصدر باب «إِفْتِعَال» است.	۲۴ مصدر باب «تَفَعَّلُ» است.
۹ فعل ماضی از باب «إِنْفِعَال» و صیغه جمع مذکر مخاطب است.	۲۵ فعل ماضی از باب «تَفَاعُلُ» و صیغه جمع مذکر غایب است.
۱۰ «لَا» ی نفی + فعل مضارع (يَنْسَحِبُ) ← مضارع منفی	۲۶ فعل مضارع از باب «تَفَاعُلُ» و صیغه جمع مذکر مخاطب است.
۱۱ «لَا» نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تَنْسَحِبُ) ← نهی	۲۷ فعل امر از باب «تَفَاعُلُ» و صیغه جمع مذکر مخاطب است.
۱۲ مصدر باب «إِنْفِعَال»	۲۸ مصدر باب «تَفَاعُلُ» است.
۱۳ ما + فعل ماضی (اسْتَرْجَعْتُ) ← ماضی منفی	۲۹ قَدْ + فعل ماضی (سَجَّلْتُ) ← ماضی نقلی
۱۴ فعل مضارع از باب «إِسْتِفْعَال» و صیغه مفرد مذکر غایب است.	۳۰ فعل مضارع از باب «تَفْعِيلُ» و صیغه مفرد مؤنث مخاطب است.
۱۵ «لَا» ی نهی + فعل مضارع تغییر یافته (تَسْتَرْجِعِينَ) ← لَا تَسْتَرْجِعِي ← نهی	۳۱ فعل امر از باب «تَفْعِيلُ» و صیغه مفرد مذکر مخاطب است.
۱۶ مصدر باب «إِسْتِفْعَال» است.	۳۲ مصدر باب «تَفْعِيلُ» است.

الدَّرْسُ الْخَامِسُ | التَّمْرِينُ الثَّلَاثُ

۱ هُوَ قَدْ رَجَعَ: او برگشته است.	۸ هُوَ سَيَرْجِعُ: او باز خواهد گشت.
۲ هُوَ قَدْ يَرْجِعُ: او شاید برگردد، او گاهی برمی‌گردد.	۹ هُوَ سَوْفَ يَرْجِعُ: او باز خواهد گشت.
۳ هُوَ لَا يَرْجِعُ: او بر نمی‌گردد.	۱۰ هُوَ لَنْ يَرْجِعَ: او باز نخواهد گشت.
۴ هُوَ كَانَ قَدْ رَجَعَ: او برگشته بود.	۱۱ هُوَ لَمْ يَرْجِعْ: او برگشته است.
۵ هُوَ يُرِيدُ أَنْ يَرْجِعَ: او می‌خواهد که برگردد.	۱۲ هُوَ مَا رَجَعَ: او باز نگشت.
۶ رَجَاءٌ: اِرْجِعْ: لطفاً برگرد.	۱۳ إِنْ تَرَجَعْتَ أَرْجِعْ: اگر باز گردی، برمی‌گردم.
۷ مِنْ فَضْلِكَ: لَا تَرْجِعْ: لطفاً برگرد.	۱۴ هُوَ كَانَ يَرْجِعُ: او باز می‌گشت.

نکات ترجمه

۱ قَدْ + فعل ماضی (رَجَعَ) ← ماضی نقلی	۹ سَوْفَ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← مستقبل
۲ قَدْ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← فعل مضارع با «گاهی» یا «شاید» ترجمه می‌شود.	۱۰ لَنْ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← مستقبل منفی
۳ «لا» ی نفی + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← مضارع منفی	۱۱ لَمْ + فعل مضارع تغییر یافته (يَرْجِعُ) ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی
۴ كَانَ + قَدْ + فعل ماضی (رَجَعَ) ← ماضی بعید	۱۲ مَا + فعل ماضی (رَجَعَ) ← ماضی منفی
۵ أَنْ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← مضارع التزامی	۱۳ إِنْ + فعل مضارع (تَرْجِعُ) ← مضارع التزامی (فعل شرط) / أَرْجِعْ ← جواب شرط (مضارع اخباری)
۶ فعل امر از ثلاثی مجرد (تَرْجِعْ) و صیغه مفرد مذکر مخاطب است.	۱۴ كَانَ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← ماضی استمراری
۷ «لا» ی نفی + فعل مضارع (تَرْجِعُ) ← لَا تَرْجِعْ ← نهی	
۸ سَ + فعل مضارع (يَرْجِعُ) ← مستقبل	

الدَّرْسُ الْخَامِسُ | التَّمْرِينُ السَّابِعُ

الف) يَسْمَحُ: اجازه می‌دهد	۱ لَيْسَمَحْ: باید اجازه بدهد	۲ لَنْ يَسْمَحَ: اجازه نخواهد داد
ب) تَكْتُمُ: پنهان می‌کنی	۳ اَكْتُمْ: پنهان کن	۴ لَا تَكْتُمُ: پنهان نکن
ج) رَفَعَ: برداشت	۵ مَا رَفَعَ: برنداشت	۶ قَدْ رَفَعَ: برداشته است
د) سَاعِدْ: کمک کرد	۷ يُسَاعِدْ: کمک می‌کند	۸ سَاعِدْ: کمک کن
ه) يَصْنَعُ: می‌سازد	۹ لَا يَصْنَعُ: نمی‌سازد	۱۰ لَمْ يَصْنَعْ: نساخت، نساخته است
و) دَرَّسَ: درس داد	۱۱ يُدَرِّسُ: درس می‌دهد	۱۲ التَّدْرِيسُ: درس دادن

نکات ترجمه

۱ لَ+فعل مضارع غایب (يَسْمَحُ) ← لَيْسَمَحْ (امر غایب) ← باید+مضارع التزامی	۷ فعل مضارع از باب «مُفَاعَلَةٌ» و صیغه مفرد مذکر غایب است.
۲ لَنْ + فعل مضارع (يَسْمَحُ) ← مستقبل منفی	۸ فعل امر از باب «مُفَاعَلَةٌ» و صیغه مفرد مذکر مخاطب است.
۳ فعل امر از «تَكْتُمُ» صیغه مفرد مذکر مخاطب است.	۹ «لا» ی نفی + فعل مضارع (يَصْنَعُ) ← مضارع منفی است.
۴ «لا» ی نفی + فعل مضارع تغییر یافته (تَكْتُمُ) ← نهی	۱۰ لَمْ + فعل مضارع تغییر یافته (يَصْنَعُ) ← ماضی منفی - ماضی نقلی منفی
۵ ما + فعل ماضی (رَفَعَ) ← ماضی منفی	۱۱ فعل مضارع از باب «تَفْعِيلُ» و صیغه مفرد مذکر غایب است.
۶ قَدْ + فعل ماضی (رَفَعَ) ← ماضی نقلی	۱۲ مصدر باب «تَفْعِيلُ» است.

قسم ٣

سوالات امتحانی ترکیبی

الف دی ماه ۱۴۰۱ (۲ نمره)

• عین الصحیح:

- ١ يا أيها الحارث! عن النوم.
 (١) اِمتنع (٢) يمتنع (٣) امتنع
- ٢ السباح في قاعة المطار.
 (١) يخضرون (٢) يخضرون (٣) يخضرون

• ترجم الأفعال و المصدر:

- الف) اِشْتَعَفَر: آموزش خواست
 (٣) اِشْتَعَفَرُوا اللَّهَ جَمِيعًا.
 (ب) لَعِبَ: بازی کرد
 (٦) لَاتَلْعَبْ تَلْمِيذَةً ذَكِيَّةً فِي الصَّفِّ.
- لَنْ يَسْتَغْفِرَ الْمُشْرِكُ مِنْ ذَنْبِهِ. (٤)
 اِشْتَعَفَا النَّاسُ مِنَ اللَّهِ مَخْمُودًا. (٥)
 كَانُوا قَدْ لَعِبُوا فِي الْخَدِيقَةِ. (٧)
 قَدْ يَلْعَبُ الطُّفْلُ فِي الْغُرْفَةِ. (٨)

ب شهر يورماه ۱۴۰۱ (۲ نمره)

• عین الصحیح:

- ٩ قَدْ الطيور إلى حيل.
 (١) يَلْجَأُ (٢) تَلْجَأُ (٣) يَلْجَوُونَ
- ١٠ الرُّمْلَاءُ في صالة الامتحان.
 (١) حَصَرَ (٢) حَصْرُنَ (٣) حَصَرُوا

• ترجم الأفعال:

- الف) كَتَمَ: پنهان کرد
 (١١) صَدِيقِي الْعَزِيزُ لَا تَكْتُمُ الْحَقِيقَةَ.
 (ب) تَذَكَّرَ: به یاد آورد
 (١٤) الْأَصْدِقَاءُ يَتَذَكَّرُونَ الْمُعَلِّمَ.
- إِنَّهُ مَا كَانَ قَدْ كَتَمَ مَا يَعْلَمُ. (١٢)
 النَّاسُ لَنْ يَكْتُمُوا أَسْرَارَ حَيَاتِهِمْ. (١٣)
 الْجَدَّةُ كَانَتْ لَا تَتَذَكَّرُ وَلَدَهَا. (١٥)
 أَيْتُهَا الطَّالِبَاتُ! تَذَكَّرْنَ الْوَاجِبَاتِ. (١٦)

ج خردادماه ۱۴۰۱ (۲ نمره)

عین الصحیح:

- ۱۷ ﴿فَهَذَا يَوْمَ الْبُعْثِ وَ لَكُنْكُمْ كُنْتُمْ﴾
 (۱) لَا يَعْلَمُونَ (۲) لَا تَعْلَمُونَ (۳) لَا تَعْلَمَنْ
- ۱۸ قَدْ الْمُؤْمِنَاتُ رَبَّهُنَّ.
 (۱) ذَكَرَتْ (۲) ذَكَرَ (۳) ذَكَرَنْ

ترجم الأفعال:

- الف) صَنَعَ: ساخت
 ۱۹ التَّجَارُزُ لِيَصْنَعَ مِنْصَدَةً. ۲۰ يَا مَهْمَنْدِشُ! لَا تَصْنَعْ هَذَا الْبِنَاءَ. ۲۱ إِنَّهُ لَنْ يَصْنَعَ شَيْئاً.
- ب) شَجَّعَ: تشویق کرد
 ۲۲ الْوَالِدَانِ لَمْ يُشَجِّعَا الطِّفْلَ. ۲۳ كَانُوا قَدْ شَجَّعُوا الْأَعْيَبِينَ. ۲۴ التَّلْمِيذَاتُ يُشَجِّعْنَ فِي الصَّفِّ.

د دی ماه ۱۴۰۰ (۱/۵ نمره)

عین الصحیح:

- ۲۵ اللهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ.
 (۱) لَا يَرْحَمُ (۲) لَا يَرْحَمُ (۳) لَا يَرْحَمُ
- ۲۶ كُلُّ شَيْءٍ إِذَا كَثُرَ إِلَّا الْأَدَبَ.
 (۱) يَرْحُصُ (۲) يَرْحُصُوا (۳) يَرْحُصُونَ

ترجم الأفعال التي تحتها خط:

- ۲۷ ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفاً﴾ ۲۸ مِنْ فَضْلِكُمْ؛ لَا تُجَادِلُوا.
 ۲۹ فَزَرَّ الْمَزَارِغَ التَّخْلَصَ مِنْهَا. ۳۰ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ.

ه شهريروماه ۱۴۰۰ (۲ نمره)

عین الصحیح:

- ۳۱ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ رَبِّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾
 (۱) أَعْبَدَنْ (۲) أَعْبُدُوا (۳) يَعْبُدَنْ
- ۳۲ جَمِيعُ الطُّلَابِ فِي صَالَةِ الْإِمْتِحَانَاتِ إِلَّا جَوَاداً.
 (۱) حَصَّرَ (۲) حَصَّرَتْ (۳) حَصَّرُوا

ترجم الأفعال:

- الف) قَطَعَ: بُرِد
 ۳۳ قُطِعَتْ شَجَرَةٌ. ۳۴ كَانَا يَقْطَعَانِ الْأَشْجَارَ. ۳۵ أَيُّهَا الْفَلَاحُ! لَا تَقْطَعْ شَجَرَةً.
- ب) اِمْتَنَعَ: خودداری کرد
 ۳۶ إِنَّ الْحَارِسَ كَانَ قَدْ اِمْتَنَعَ. ۳۷ لَنْ نَمْتَنَعَ عَنِ الْخُرُوجِ. ۳۸ لَمْ يَمْتَنِعُوا عَنِ الْأَكْلِ.

9 خردادماه ١٤٠٠ (٢ نمره)

• عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ٣٩ حَضَلْنَا فِي مُؤْمِنٍ: الْبُخْلُ وَ الْكِبْدُ.
 (١) لَا يَجْتَمِعُ (٢) لَا تَجْتَمِعَانِ (٣) لَا تَجْتَمِعُ
 ٤٠ الْأَعْبُونَ الْإِيرَانِيُّونَ مِنَ الْمُسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ.
 (١) رَجَعُوا (٢) رَجَعَ (٣) رَجَعْتُمْ

• تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ:

الف) قَاتَلَ: جَنَغِيدٌ

- ٤١ لَا يُقَاتِلُ صَدِيقَهُ.
 (ب) أَرْسَلَ: فَرَسْتَانٌ.
 ٤٢ لَنْ تُقَاتِلُوا الْأَصْدِقَاءَ.
 ٤٣ قَاتِلِ الْأَعْدَاءَ.
 ٤٤ كَانَ قَدْ أَرْسَلَ الطَّعَامَ إِلَيَّ.
 ٤٥ لَا تُرْسِلْ هَذِهِ الرُّسَالَءَ.
 ٤٦ لَمْ نُرْسِلْهُمْ إِلَّا مُبَشِّرِينَ.

ز دى ماه ١٣٩٩ (٢ نمره)

• عَيْنُ الْفِعْلِ الْمُنَاسِبِ لِلْفِرَاقِ:

- ٤٧ كَانَ الطَّلَابُ إِلَى كَلَامِ أَسَاتِذِهِمْ.
 (١) تَسْتَمِعُ (٢) يَسْتَمِعُ (٣) يَسْتَمِعُونَ
 ٤٨ الْغُلَمَاءُ عَلَى جَوَائِزِ نُوبَلٍ فِي مَجَالَاتِ الْكِيمِيَاءِ.
 (١) حَصَلَتْ (٢) حَصَلُوا (٣) حَصَلَا

• تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ الَّتِي نَحْتَهَا خَطًّا:

- ٤٩ الْأَبُ لَمْ يُقَبَّلْ بِنَتِهَا فَأَنْزَعَجَ رَسُولُ اللَّهِ.
 ٥٠ يُحْكِي أَنَّ مُرَارِعًا كَانَتْ لَهُ مَزْرَعَةٌ كَبِيرَةٌ وَ كَانَ يُرَبِّي أَنْوَاعَ الطُّيُورِ
 ٥١ الْفَرْدُ نُوبَلٍ كَانَ قَدْ شَعَرَ بِخَيْبَةِ الْأَمَلِ فَقَدْ بَنَى مُؤَسَّسَةً.

یادداشت:

بخش ۵	بخش ۴	بخش ۳	بخش ۲	بخش ۱
نمره ۲/۲۵	نمره ۱/۷۵	نمره ۴	نمره ۱۰	نمره ۲

ترجمه و درک مطلب

۵/۰ نمره

انتخاب گزینه درست در ترجمه جمله

۷/۵ نمره

ترجمه جملات کتاب از عربی به فارسی

۱ نمره

درک مطلب یا صحیح و غلط

۱ نمره

تکمیل ترجمه ناقص

بخش ۵	بخش ۴	بخش ۳	بخش ۲	بخش ۱
نمره ۲/۲۵	نمره ۱/۷۵	نمره ۴	نمره ۱۰	نمره ۲

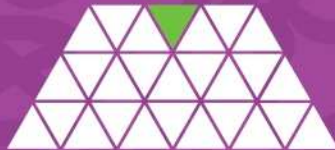
واژگان

نوشتن مفرد یا
جمع اسم

نمره ۵/۰
مترادف و متضاد

نمره ۲۵/۰

نمره ۱
نوشتن معنای چهار کلمه
داخل جمله از عربی به
فارسی

نمره ۱
توضیح کلمات

نمره ۱
تشخیص
اسم فاعل، مفعول،
مبالغه، مکان و
تفضیل

نمره ۲۵/۰
تشخیص کلمه
ناهماهنگ از نظر معنا

بخش ۱	بخش ۲	بخش ۳	بخش ۴	بخش ۵
نمره ۲	نمره ۱۰	نمره ۴	نمره ۱/۷۵	نمره ۲/۲۵

قواعد

نمره ۰/۲۵
حال

بخش ۵	بخش ۴	بخش ۳	بخش ۲	بخش ۱
نمره ۲/۲۵	نمره ۱/۷۵	نمره ۴	نمره ۱۰	نمره ۲

تحلیل صرفی و محل اعرابی

